

SZECHENYI

ALUMNI MAGAZIN

A győri Széchenyi István Egyetem öregdiák-magazinja

2022
TÉL

XVI. évfolyam, 62. szám

**BÉKÉS KARÁCSONYI ÜNNEPEKET
ÉS BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!**

www.szechenyialumnimagazin.hu

**SZÉCHENYI
EGYETEM**
UNIVERSITY OF GYŐR

KARÁCSONY ÜZENETE

Szívesen emlékezünk régvolt karácsonyokra. Hólapátolós, csillagszórós estékre. Amikor meleg kabátokba burkolózva igyekeztünk harangszóra elélni a templomba. Ajándékot bontogató, csillogó gyermekszemek tűnnek fel előttünk. Rántott hal és bejgli illata száll orrunkba. Az idilli emlékek mindig ezt a meghitt, békés, mámorítóan vágyott érzéseket juttatják eszünkbe.

SZÖVEG: **BOGDÁNYI MÁRIA**

FOTÓ: **KÖNCZÖL JÁNOS, KATARZYNA PE (UNSPLASH)**

Vannak azonban más, fel-felvillanó emlékfoszlányunk is. Zaklatott karácsonyfatalp-keresés. Utolsó estén ajándékok után rohanás a már kihalt utcákon. Sok-sok vendég, már-már rosszullétig fokozott evés-ivás. Az „ilyennek kell lennie a karácsonynak” megannyi frusztráló nyomása. Karácsony. A béke ünnepe. A szeretet ünnepe. Fenyőünnep. A Fiú születésének ünnepe. Melyik a sok közül? Arról tudok most mesélni, amit nekem jelent. Felnőtt fejjel, férjjel, négy kamasz és már félig a fészekből kirepülő gyerekekkel. Karácsony – ha fehér, ha nem – a legszebb nap az évben. Mindnyájan várjuk, titkon azt reméljük, az idei még bensőségebb, még csodálatosabb lesz. Készülünk rá. Tervezzük, időt menedzselünk. És persze a fele sem valósul meg annak, amit kitálalunk, de jól van ez így. Ez az ünnep ugyanis nem a hangos,

fényes, gazdag jelzőkkel jellemezhető. Sokkal inkább halk, a sötétben pislákoló gyertyalángnyi fényű, egyszerű. Mint ahogyan Isten elküldte egyszülött Fiát ide közénk, értünk. Feltűnés nélkül. Jelentéktelen kis faluban, egyszerű család lánya méhéből született. Senki nem várta, csak Mária és József. Ők hárman, távol a békés, nyugodt otthoni körülményektől. Ez a hatalmas kontraszt: a mai világ gazdagsága és harsánysága és a kétez évvel ezelőtti betlehemi istálló csendes félhomálya rámutat a lényegre. Isten szereti az embert: akkor és most egyaránt. Úgy szereti, hogy a legjobbat akarja nekünk: megajándékozni bennünket a menny ígéretével. Fiát küldi, hogy megmutassa nekünk, ki a mennyei Atya. Hogy vágyakozni tudjunk azután, ami már most is a miénk. Ez a legnagyobb ajándék, amit valaha kaphatunk. Merjük elfogadni! Egy ilyen halk és nyugodt, kevéssel megelégedő, társasjátékos, mézeskalácsos és forralt boros karácsonyt kívánok minden kedves olvasónak! ■

Bogdányi Mária evangélikus egyetemi lelkész és mentálhigiénés lelkigondozó. 2011-ben kapott megbízást a Magyarországi Evangélikus Egyháztól – amelynek lelkésze –, hogy a győri egyetemisták között végezzen szolgálatot. Katolikus és református egyetemi lelkész testvéreivel együtt ökömenikus együttműködésben és felekezeti megoszlásban is tevékenykedik. A fiatalokkal sok olyan programot valósítanak meg évről-évre, ahol az élet őket érintő kisebb-nagyobb kérdéseit a hit oldaláról is vizsgálják. Előadások, kiscsoportos foglalkozások, tematikus estek (Teremtés hete, Házasság hete, ádvent, nagyhét), szabadidős programok váltják egymást. Immáron 8 éve végez mentálhigiénés szakemberként egyéni lelkigondozást. Ide azok a hallgatók jelentkeznek, akik magánéleti, tanulmányi, közösségi életükben valamilyen egyensúlyvesztést, nehézséget élnek meg – velük együtt keresi a harmóniát segítő megoldásokat. Idén szeptembertől ennek szervezett formában ad teret a Széchenyi István Egyetem. Az egyéni beszélgetések mellett stresszkezelő workshopok, relaxációs tanfolyamok is szerveződnek. Az alkalmakra online rendszeren keresztül lehet foglalni (<https://student.sze.hu/mentalhigienes-eletvezetesi-tanacsadas>).

Bízok abban, hogy az egyetemisták között végzett szolgálatával, munkájával elősegíti a gyermek- és felnőttlét határán élő és formálódó személyiségek fejlődését, kiteljesedését.

Bogdányi Mária több mint egy évtizede a Győri Egyetemi Lelkészszég aktív, jeles személyisége. Ezúttal a közösség lelki és kulturális szemléletet formáló szerepéről osztotta meg karácsonyi, újévi gondolatait a magazin olvasóival. ■

6. VÁLTOZÁSOK EGYETEMÜNK VEZETÉSÉBEN

Magasabb dimenzióban a tudomány, az innováció és a vállalkozás

8 25 ÉV MÉRLEGE

Miért volt érdemes szakkollégiumot alapítanunk Győrben?

16 KÖZÉPPONTBAN AZ INNOVÁCIÓ

Portré újrátöltve – 15 év alatt történt

20 AZ ÉLET EGY HOSSZÚ BESZÉLGETÉS

Ügyvezetői karrier huszonévesen

26 KÉT FÉRFI, EGY PULI / EIN FALL FÜR ZWEI: PULI

Öregdiákjaink audis fejlesztése / Berufliche Karrieren unserer Alumnis bei Audi

34 MŰSZAKI ÉS MŰVÉSZI ÉRDEKLŐDÉS

Aki soha nem engedett az őszinteségből

38 PARTNER AZ ÜZLETI MEGOLDÁSBAN

Csak az árokásást lehet felülről kezdeni

42 A GYSEV TÖRTÉNETE – SZÉCHENYIS SZÁLAKKAL

Vasúti kronológia

46 SZIGORÚSÁGA MIATT MINISZTERI RENDELET IS SZÜLETETT

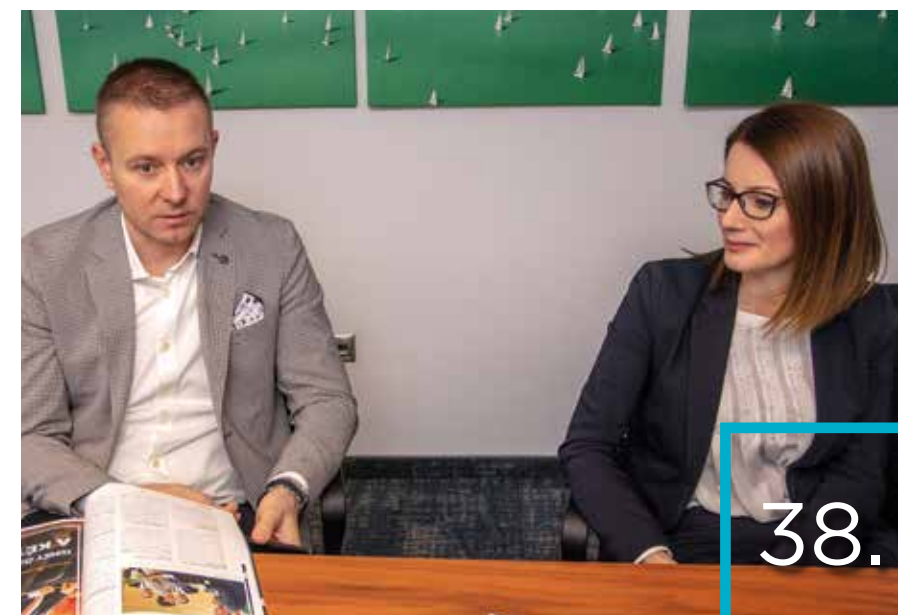
Mariska Vilmos

48 SZEGET SZEGGEL, AVAGY JÓ BORNÁK IS KELL A CÉGÉR?

Győri legendák

50 A JAMADA FOTÓSA

Elgondolkodtató és élményt adó képek

Impresszum

ALAPÍTÓK

X-Meditor Kft., Széchenyi István Egyetem

FELELŐS KIADÓ

Pintér-Pétek Imre,
az X-Meditor Kft. ügyvezetője

FŐSZERKESZTŐ

Baudentiszti Ferenc
szerkesztoseg@xmeditor.hu

EGYETEMI KAPCSOLATTARTÓ

Winkler Csaba
winkler@sze.hu

TÖRDELÉS

Maár Norbert

CÍMLAPPOTÓ

Könczöl János

NYOMDAI ELŐÁLLÍTÁS

Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
9026 Győr, Viza u. 4.

A SZERKESZTŐSÉG CÍME

X-Meditor Kft., 9023 Győr, Csaba u. 21.

Az alumni@sze.hu oldalon nemcsak az alumni magazinról, hanem a SZE Kommunikációs és Alumni Igazgatóság működéséről, programjairól is bővebb információkat találnak. A magazin megrendelhető az Új Tudástér épületében, az Egyetemi Szolgáltató Központban.

Külön köszönet Winkler Csabának a magazin elkészítéséhez nyújtott segítségéért.

A hirdetések tartalmáért a kiadó nem vállal felelősséget.

ISSN 1789-2783

Lapunkat rendszeresen szemlézi az **IMEDIA**, az üzleti élet médiafigyelője

MAGASABB DIMENZIÓBAN A TUDOMÁNY, AZ INNOVÁCIÓ ÉS A VÁLLALKOZÁS

A Széchenyi István Egyetemen az elmúlt két és fél évben sikeresen lezajlott a modellváltás – új működési struktúra, vagyonelemek és vezetők segítik a további fejlődést. Az intézmény ennek köszönhetően nagyobb önállósággal, hatékonyabban, rugalmasabban, saját magára szabott keretek között tudja megfogalmazni és megvalósítani stratégiai célkitűzéseit.

SZÖVEG: SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN
FOTÓ: MÁJER CSABA JÓZSEF

AZ egyetemet fenntartó Széchenyi István Egyetemért Alapítvány folyamatosan bővíti tevékenységét, illetve vagyonelemeit. Ennek jegyében az alapítvány 2021-ben vagyonyjuttatás keretében részesedést szerzett a Rába Járműipari Holding Nyrt.-ben, illetve a Győr-Pér Repülőtér Kft.-ben, idén pedig közfeladat-finanszírozási szerződés keretében megszerez egy 138,7 hektáros péri területet, ahol megújuló energiatermelés és -tárolás mellett ipari-logisztikai parkfejlesztést és repülőtér-fejlesztést tervez megvalósítani. Ezzel párhuzamosan a Széchenyi István Egyetem olyan ökoszisztémát teremtett meg, amelynek kiemelt fókuszterülete a gazdasági szektorral való többszintű együttműködés. Ezt segítik a Győrben, Mosonmagyaróváron és Zalaegerszegen megvalósuló tudományos és innovációs parkfejlesztések.

Az Országgyűlés által elfogadott törvény alapján a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány tulajdonába további vagyonelemek kerülhetnek a magyar államtól vagyonyjuttatás keretében: az Autóipari Próbapálya Zala Kft., a ZalaZONE Ipari Park Zrt., a HUMDA Magyar Autó-Motorsport és Zöld Mobilitás-fejlesztési Ügynökség Zrt. és a Techtra Technológiai Transzfer Intézet Közhasznú Nonprofit Zrt.

A jelentős változások indokoltá teszik a szervezeti struktúra nyugati példák alapján történő átalakítását, elősegítve a Széchenyi István Egyetem még versenyképesebbé válását. Ennek részeként az egyetem mellett egy vagyonekezelő és egy inkubációs holding jön létre az egyes vagyonelemekkel és az innovációs projektekkal kapcsolatos tudáshasznosítási, kutatás-fejlesztési, valamint ipari együttműködési feladatok ellátására. Az új működési szerkezetre tekintettel a Széchenyi István Alapítvány kuratóriuma és felügyelőbizottsága a december 5-i ülésén dr. Knáb Erzsébet eddigi elnök javaslatára **prof. dr. Palkovics László** akadémikust, a Széchenyi István Egyetem Széchenyi-díjas kutatóprofesszorát egyhangúlag a kuratórium tagjának, egyúttal elnökének választotta meg, aki ellátja a vagyonekezelő holding vezetői feladatait is.

Dr. Knáb Erzsébet alapító elnökként, az alapítvány egyetemi stratégiai ügyekért felelős kuratóriumi tagjaként folytatja munkáját az új elnökkel szoros együttműködésben. Mellette az újonnan létrehozott inkubációs holding vezetőjeként kiemelt célja az alapítvány, a gazdasági szereplők és az egyetem innovációs tevékenységének fejlesztése, nemzetközi képviselete.

Prof. dr. Bokor József akadémikus kuratóriumi tagságáról lemondva, az egyetem Járműipari Kutatóközpontja elnöki pozíciója mellett a vagyonekezelő és az inkubációs holding technológiai

A Széchenyi István Egyetem nagy ívű fejlesztéseinek következtében a hazai egyetemek között előkelő helyen szerepel, vonzó a fiatalok és a nemzetközi diákok körében. Kiemelt cél, hogy egyedülálló nemzetközi szintű járműipari tudásközponttá is váljon

és kutatásvezetői alelnöki tisztségét látja el a következő időszakban. A Széchenyi István Egyetem eddigi rektora, prof. dr. Baranyi Péter Zoltán kiemelt kutatásokat végez 2023. január 1-jétől az új struktúra nyújtotta lehetőségek kihasználásával. E feladat fontossága miatt rektori tevékenységét nem tudja folytatni.

– A Széchenyi István Egyetem nagy ívű fejlesztéseinek következtében a hazai egyetemek között előkelő helyen szerepel, vonzó a fiatalok és a nemzetközi diákok körében. Kiemelt cél, hogy egyedülálló nemzetközi szintű járműipari tudásközponttá is vál-

jon. Nagyon örülök, hogy ebben prof. dr. Palkovics László jelentős, vezető szerepet vállal a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány kuratóriumi elnökeként. Személye és az új struktúra elősegíti nemcsak az egyetem stratégiai céljainak megvalósulását, hanem az ipari vállalatokkal és a gazdaság más szereplőivel történő még szorosabb, valós partnerség révén a térség és Magyarország versenyképességének erősödését is – fogalmazott a változásokkal kapcsolatban **Szijjártó Péter** külgazdasági és külügyminiszter, a Széchenyi István Egyetemért Alapítvány kuratóriumi tagja. – A Széchenyi István Egyetem az el-

múlt időszakban valódi universitassá vált, amely már a nemzetközi felsőoktatási rangsorokban is szerepel. Ezért csatlakoztam én is az intézmény közösségéhez oktatóként, kutatóként több mint egy évtizede. Köszönöm dr. Knáb Erzsébetnek a kuratórium alapító elnökeként eddig végzett rendkívüli munkáját, s örülök, hogy a jövőben együtt dolgozhatunk az egyetem fejlődéséért. Biztos vagyok abban, hogy az egyetem és az ipar – az új vagyonelemek által is támogatott – összekapcsolódása nagy előnyt jelent a nemzetgazdaság versenyképessége szempontjából – hangsúlyozta prof. dr. Palkovics László. ■

25 ÉV MÉRLEGE

Eötvös Loránd 1895-ben alapította az Eötvös József Collegiumot a párizsi École Normale Supérieure mintájára. Célja a tudós, önálló kutatásaikkal is kitűnő, hivatásukat szívvel-lélekkel végző személyiségek képzése. Ebben a szellemben sok tehetséges fiatal tanult 1950-ig, a feloszlataáig. Az 1970-es években újraindított, kiteljesedő szakkollégiumi mozgalom sikeresen fogta össze az egyetem tudomány és közélet iránt érdeklődő hallgatóit. A rendszerváltás után számos alapítvány anyagi támogatása is erősítette a mozgalmat. Egyetemünkön elsőként 1997-ben a közgazdászok alapították meg a tehetséggondozó műhelyt. A Széchenyi Alumni Magazin részt vett a közgazdászok negyedszázados alapítási, jubileumi konferenciáján, s közreadjuk az ott elhangzott értékeléseket, gondolatokat. A Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium mintegy háromszáz fős eddigi tagságát félszázan képviselték. Többségük a 2000-es évek elején, közepén volt tag. Jellemzően szakterületükön, nemzetközi cégeknél, a versenypiacon dolgoznak. Negyedük a saját vállalkozását vezeti. Mindehhez az indítást a szakkollégium szellemiségéből eredeztetik.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC,
WINKLER CSABA
FOTÓ: HORVÁTH MÁRTON, KÖNCZÖL JÁNOS

A találkozó nyitóbeszédét dr. Kovács Zsolt, egyetemünk kancellárja – egykori kautzos szakkollégista – tartotta. Azzal kezdte: aki szakkollégista volt, az a munka világába kilépve is az marad.

– A közgazdász hallgatókkal és értük jött létre ez a nagyszerű közösség, amelyhez a felsőoktatási tanulmányaim megkezdése után egy évvel, 2000-ben magam is csatlakoztam. Másokhoz hasonlóan az itt végzett sokrétű tevékenység hozzájárult szakmai életutam fejlődéséhez – fogalmazott, s megköszönte Ferenczi Zoltánnak az alapítást, valamint további vezetők generációinak a folytatást.

– Egyetemi vezetőként végigkövethetem a felsőoktatás átalakulását, s annak tükrében egyetemünk fejlődési ívét. Intézményünk 2020. augusztus 1-jétől alapítványi fenntartásban működik, s ennek köszönhetően nagyobb önállósággal, hatékonyabban, rugalmasabban tudjuk megfogalmazni és megvalósítani stratégiai célkitűzéseinket. Büszkék vagyunk arra, hogy mintegy 13 ezer hallgatónkkal, tizenegy tudományterületet felölelő kilenc karunkkal mára valódi universitassá váltunk, ahol

Dr. Kovács Zsolt

a hallgatói közösséget csaknem hetven ország fiataljai alkotják, akiknek közel negyven angol nyelvű képzést kínálunk. Kovács Zsolt a hallgatóság előtt beszámolt arról is, hogy az elmúlt években nem csupán kollégiumunk bővült ki és újult meg, hanem a fenntarthatóság jegyében szinte valamennyi épület energetikai rekonstrukciója megvaló-

– A Kautz Gyula Szakkollégium sikere is mutatja, hogy egyre több hallgatót és oktatót sikerül megnyernünk a tehetséggondozásban való részvételre, ami egyetemünk egyik fontos feladata – hangsúlyozta dr. Kovács Zsolt, majd így zárta gondolatait: – Az oktatás és tudomány szolgálata mellett felelősségünk a vállalkozások segítése is. Ennek érdekében

Büszkék vagyunk arra, hogy mintegy 13 ezer hallgatónkkal, tizenegy tudományterületet felölelő kilenc karunkkal mára valódi universitassá váltunk, ahol a hallgatói közösséget csaknem hetven ország fiataljai alkotják, akiknek közel negyven angol nyelvű képzést kínálunk.

sult. A mintegy tíz éve folyamatosan zajló beruházások révén a korábbiakhoz képest kézzelfoghatóan csökkentek az üzemeltetési költségek, s ennek is köszönhetően az egyetem a jelen tanévben, a globális energiaválság idején is mindvégig fenntartja normál működését.

olyan ökoszisztémát teremtettünk meg, amelynek kiemelt fókuszterülete a gazdasági szektorral való többszintű együttműködés, az egyetemi tudás üzleti hasznosításának erősítése startup és spin-off cégek létrejöttének támogatásával, valamint a térség komplex fejlődéséhez való hozzájárulás.

Dr. Ferenczi Zoltán

Dr. Ferenczi Zoltán ny. tanszékvezető egyetemi docens alapító igazgatóként emlékezett az indulásra, az első öt évre.

- Az intézmény oktatójaként láttam, hogy Győrben is kiemelten szükséges a tehetséges közgazdászhallgatók menedzselése. Céлом volt, hogy a kiválóan tanuló, a tudományos közélet iránt érdeklődő hallgatók szervezeten tudjanak kapcsolódni a szakmai, tudományos életbe. Ehhez az akkor, 1997-ben kiírt Felsőoktatási Programfinanszírozási Pályázat adott anyagi támogatást. Ilyen előzmények után alapítottuk meg 1997. október 11-én a Győri Széchenyi Közgazdász Szakkollégiumot Nagycenken, a Széchenyi István Emlékmúzeumban. A széchenyis hallgatók többsége még egyszer sem látta azt a múzeumot, amely bemutatja Széchenyi Istvánnak a magyar nemzet és tudomány érdekében kifejtett munkásságát. Az egész napos program befejezéseként a kastély tanácstermében fogadtuk el a következő nyilatkozatot: „A Széchenyi Szakkollégiumot megalapítjuk azzal a céllal, hogy a közgazdaságtan iránt érdeklődő tehetséges hallgatók számára olyan közösséget és környezetet hozzunk létre, amelyben lehetőség lesz – mélyreható gazdasági elemző ismeretek megszerzése és gyakorlása mellett – önálló, megalapozott döntéseket hozó, azt vállaló, etikus, művelt személyiségek fejlesztésére.”

A szakkollégiumi szervezet számos előnnyel járt. A tagok bekapcsolódtak az országos mozgalmába. Konferenciákon előadásokat tartottak, tapasztalatokat gyűjtöttek, kitekintésük volt más egyetemek tevékenységére, a Széchenyi István Főiskola jó hírét vitték. Hazánk összes szakkollégiumából fogadtunk hallgatókat és tanárokat. Ezzel ők is megismerték főiskolánkat, egyetemünket. A Tudományos Diákköri munkát szervezték és kötelezővé tettük. Ennek következtében kiemelkedő eredményeket értünk el helyi, regionális és országos TDK-kon. Értékes eszközökre tettünk szert, számítógépeket, könyveket vehettünk. Megtanultuk ezek felelős kezelését és őrzését. Közben példát mutattunk egyetemünk más karainak a tudományos hallgatói közélet megszervezésére.

Az egyetemmé válási folyamatban fontos tényező volt a szakkollégium léte és eredménye, s ezek ma már komoly indikátorok lettek a teljesítmény mérésében. A tudomány és a politika számos kiválósága fordult meg a szakkollégium kedvéért egyetemünkön. Több esetben tartós, intézményi kapcsolat alakult ki. A szakkollégiumi hallgatók szervezett kapcsolatba kerültek Győr kulturális és gazdasági életének szereplőivel, rendezvényeivel. Az elsőgenerációs értelmiséggé válás nehéz folyamatát segítettük személyiség-fejlesztő, multikulturális programjainkkal. A szakkollégium tehetséggondozási programját a 2002-ben frissen megalakult Széchenyi István Egyetem vezetése elismerte azzal is, hogy a Budai úti épületet a közgazdász, s a később megalapított jogász szakkollégiumoknak adta. Ez jelentősen hozzájárult a további minőségi oktatáshoz. Sokan kérdezték: mi hasznom volt a szakkollégium megalapításából és öt

éves igazgatói tevékenységemből? Az egyetemi oktatási, tanszékvezetői feladatok mellett a szakkollégium életét, programjait szerveztem. Pályázatokat írtam, pénzügyeket intéztem. Kemény vitákat és személyes konfliktusokat vállaltam. Szép és felemelő az volt, amikor a Győrben végzett társadalomtudományi kutatásaimba hallgatóim bekapcsolódtak, közös publikációk jelenhettek meg neves folyóiratokban, a hallgatóim önálló munkákat közöltek vezetésem alatt. Jó volt látni, hogyan vált sok-sok hallgatóm elsőgenerációs értelmiségivé, akik tudják, honnan jöttek és hogyan lehetnek hasznos tagjai a magyar tudományos és szellemi közéletnek. Ők lettek a győri közgazdasági doktori iskola első hallgatói, majd a PhD fokozat első megszerzői. Öt év után, nyugdíjba vonulásomkor az elválás szomorúsággal töltött el en-

gem is. Megnyugtató volt számomra, hogy a szakkollégium vezetését olyan emberre és kollégára, Farkas Péterre bízta az egyetem vezetése, aki hallgatóként alapítója, s több éven keresztül hallgatói vezetője volt a közösségnek. A számos új tevékenység bevezetése mellett a szakkollégium megtartotta az első években kidolgozott adatgazdag archívumát, a TDK értékelő táblázatokat, így mindig látható, hogy mikor ki volt a szakkollégium hallgatója, milyen eredményeket ért el a szakkollégium a TDK-kon, Országos Tudományos Diákköri Konferenciákon. Örülök, hogy mindig szem előtt van az alapításkor választott mottónk. Ez kezdetben is jelentősen mozgósította tudományos munkára a hallgatókat, s ez manapság még inkább érvényes: „Aki hallgat, azt elfelejtik, aki nem foglal állást, azt szaván fogják...”

Az egyetemmé válási folyamatban fontos tényező volt a szakkollégium léte és eredménye, s ezek ma már komoly indikátorok lettek a teljesítmény mérésében. A tudomány és a politika számos kiválósága fordult meg a szakkollégium kedvéért egyetemünkön. Több esetben tartós, intézményi kapcsolat alakult ki. A szakkollégiumi hallgatók szervezett kapcsolatba kerültek Győr kulturális és gazdasági életének szereplőivel, rendezvényeivel.

Dr. Papp Ilona

A szakkollégium tevékenységét tiszteletbeli tagként figyelem. Az interneten böngészéskor gyakran olvashatom a megjelenő szövegben: „1997 szeptemberében alapítottuk meg dr. Ferenczi Zoltán tanár úr vezetésével a Győri Széchenyi Szakkollégiumot.” Ez minden alkalommal szép emlékeket idéz fel, mert a munkásságom egyik legfontosabb megvalósult eredményét látom kiteljesedni a 25 éves szakkollégiumban. Kívánom szakkollégistáinknak, hogy hassa át életüket és munkásságukat a szakkollégium két névadójának – Széchenyi István és Kautz Gyula – hazájukért mindent vállaló géniusza.

Dr. Papp Ilona, a Kautz Gyula Gazdaságtudományi Kar volt dékánja 23 éve került napi kapcsolatba a szakkollégiummal.

– 1999-től egy évtizeden keresztül a TDK-értfeleltemakaron. A teljesítmény-indikátorok mentén egyetemünk a legutóbbi értékelésen 90 százalékos teljesítményt nyújtott, ezzel országosan a hatodik legeredményesebb. 5 évig dékánhelyettesként, majd 9 esztendőn át dékánként segítettam a szakkollégiumban folyó munkát. A szakkollégium a prémiumszegmenst jelenti a tudás templomán belül. Soha senkinek sem szabad megállnia – és a mi egyetemünk egy pillanatra sem állt meg! S a jövőben sem fog. Erre három nagy projekt a bizonyíték: a zalaegerszegi

ZalaZONE Járműipari Tesztpálya programunk, valamint az egykori kecszgyári területen és a Zrínyi úti volt kórház épületeiben megvalósuló fejlesztés. Ez a jövő a szakkollégiumainkkal együtt.

Dr. Kovács Gábor, a Kautz-kar oktatási dékánhelyettese hajdani szakkollégiumi programigazgatóként is szólt a seniorokhoz.

Dr. Kovács Gábor

– Közgazdászképzésünk több mint három évtizedes, s karunk is szép jubileumhoz érkezik. A közelmúlt jeles eseménye a Menedzsment Campus birtokba vétele volt, ahol „új hazára” találtunk. Büszkéek lehetünk arra is, hogy karunk a létszámában is jelentősen növekedett: arra is volt példa, hogy az alapvetően műszaki profilú egyetemünkön mi vetjük fel a legtöbb hallgatót.

A Kautz-kar az egyetem nemzetköziesítési folyamataiban is az élen jár. Business Administration and Management szakunk az egyetem legnépszerűbb idegen nyelvű képzése. Ráadásul, az önköltséges hallgatókat tekintve is. Az egyetem és a kar is büszke lehet arra a nagyon fontos értékére, hogy a belső erőforrásainkat kihasználva, egymás tudására támaszkodva tudunk szerves fejlődést felmutatni. A szakkollégium ezen az úton nemcsak tudást, új ismereteket, nézőpontokat adott, hanem olyan emberi kapcsolatokat is teremtett, amelyek ma is formálják és meghatározzák sokunk életét.

Nagy szerepe van a szakkollégiumnak, hogy a QS világranglistán a nagy magyar egyetemek közé zárkozott fel intézményünk – a 801–1000. helyel. Az egyetemeket az ENSZ által megfogalmazott 17 fenntartható fejlődési cél alapján vizsgálják. Helyezésünk a legjobb 4 százalékot jelenti.

Winkler Csaba

Winkler Csaba c. egyetemi docens, társadalmi kapcsolatok titkár három évtizedig volt az egyetem sajtótitkára, s jelentős archívumot épített az intézmény fejlődéstörténetéről. Személyes emlékekben bővelkedő elemzést adott az eltelt évtizedekről.

– Az Universitas-Győr Alapítvány a kezdetektől célirányosan elemezte a győri felsőoktatás akkori jelenét, tervezte jövőjét. A három évtizeddel ezelőtti adatokból kiderül, hogy a Balatontól északra él a hazai lakosság 21 százaléka, de a térségben lévő szakegyetemeken aránytalanul kevesen, csak 2–3 százalék tanulhat. Lehetek nehézvegyészek, agrár-, erdő- vagy faipari mérnökök. A főiskolás arány 14 százalék volt. Tanító, tanár, üzemmérnök szakember szerepelt az akkori kínálatban. Hiányzott a közgazdász, a jogász, az ötéves egyetemi képzések sora. A Széchenyi István Főiskola az Universitas-Győr

Alapítvány és Győr város támogatásával 1993-ban hirdette meg az egyetemi programját. A minőségi fejlesztés meghatározó eleme volt az új tudományterületek, egyetemi szakok meghonosítása mellett a tehetséggondozás.

Ma is példás az a dokumentáció, az a teljesítmény, ami a Kautz-szakkollégium negyedszázadát jelenti. A működés folyamatának adatai mellett tanulmányok, monográfiák jelzik a 25 évet. A szakkollégium tevékenységét figyelemmel kísérő krónikásként szívesen emlékezem arra is, hogy a közgazdasági fakultások szinte minden oktatója, munkatársa részt vett, munkálkodott a szakkollégium sikeréért.

A napi munka mellett a Kautz-konferenciák, az Országos Pénzügyi Esettanulmányi Versenyek az együttműködés értékes példái.

Dr. Ferenczi Zoltán mellett Albert Csilla, Farkas Péter és Tóth Zsolt hallgatók

voltak a szakkollégiumot kezdeményezők, a szervezők. A tehetséggondozó tervek valóra váltását jelzi, hogy Farkas Péter volt az első szakkollégista, aki az Országos Tudományos Diákköri Konferencián első helyezett lett. Ma már dr. Farkas Péter, s Ausztriában a linzi Johannes Kepler Egyetem controlling vezetője.

A mai Széchenyi István Egyetem teljesítménye, elismertsége a fél évszázados múltban gyökerezik. A szakkollégium értékeit, hatását jelzi, hogy dr. Filep Bálint, az egyetem elnöke és dr. Kovács Zsolt kancellár is a Kautz-szakkollégium hallgatója volt.

Nagy szerepe van a szakkollégiumnak, hogy a QS világranglistán a nagy magyar egyetemek közé zárkozott fel intézményünk – a 801–1000. helyel. Az egyetemeket az ENSZ által megfogalmazott 17 fenntartható fejlődési cél alapján vizsgálják. Helyezésünk a legjobb 4 százalékot jelenti. Jó klub.

Dr. Vinkóczy Tamás

Dr. Vinkóczy Tamás egy éve programigazgatója a Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégiumnak.

– A tagság által szervezett vitaestek – SZEánsz – jelképezik elhivatottságunkat az általunk képviselt tudományterület sokoldalú bemutatására és szélesebb körben történő népszerűsítésére. A szervezet működtetését a következő munkacsoportok látják el: projekt, tudományos, HR, kommunikációs és PR munkacsoport. A szakkollégium tagjaként a felvételi eljárás megszervezése és lefolytatása, a kommunikációs és social médiamegjelenések tervezése, a különböző rendezvény-szervezési feladatok ellátása, az önkéntes tevékenységek szervezése kiváló tapasztalatszerzési lehetőség a későbbi munkahelyválasztás és munkavállalás szempontjából. A hallgatói élet felpozíciója mellett a Tudományos és Művészeti Diákköri munkák elkészítése, a versenyeken való részvétel és eredményes szereplés szintén kulcsszerepet kap szervezetünkben. Mindez többlet-tapasztalatot és versenyelőnyt jelent a tagság számára a későbbi oktatói, kutatói életpálya, vállalat-alapítás, vagy céges munkavállalás közötti választás során.

A jubileumi találkozó záró előadásában **Jankovics Dóra**, a 25 éves szakkollégium jelenlegi diákbizottsági elnöke a motiváló közösségi életéről beszélt. – Három évvel ezelőtt csatlakoztam a szakkollégiumhoz. Jön a Tik-Tok generáció, amellyel ha sikerül kommunikálnunk és be tudjuk vonni őket a folyamatokba, akkor még magasabbra juthatunk. S akkor büszkén ülhetünk majd itt szakkollégiumunk 50., 75. évfordulóján is... ■

SZAKKOLLÉGIUMAINK

- **Barsi Ernő Szakkollégium**
(Programigazgató: dr. Halbritter András, dr. Lanczendorfer Zsuzsanna, dr. Verebélyi Gabriella – Létszám: 26 fő)
- **Batthyány Lajos Szakkollégium**
(Dr. Ősze Áron – 42 fő)
- **Honfy József Rádióamatőr Klub**
(a SZESE Rádióamatőr szakosztálya, amely Távközlési tanszékhez is tartozik – Vezető: Németh Péter Ernő, Kéri Lajos)
- **Jedlik Ányos Szakkollégium, Arrabona Racing Team**
(Hege Kristóf csapatvezető – 62 fő)
- **Jedlik Ányos Szakkollégium, SZEenergy** (Miklós Máté csapatvezető – 35 fő)
- **Jedlik Ányos Szakkollégium, SZEengine** (Hajas Balázs csapatvezető. 55 fő)
- **Jedlik Ányos Szakkollégium, SZESAT** (Simon András János, Tóta Vince)
- **Jedlik Ányos Szakkollégium** (Dr. Pup Dániel – 170 fő)
- **Kautz Gyula Közgazdász Szakkollégium** (Dr. Vinkóczy Tamás – 38 fő)
- **Közlekedésmérnöki és Logisztikai Szakkollégium** (Dr. Bódis Tamás, Görbe Polina – 22 fő)
- **Művészeti Szakkollégium** (Dr. Horváth Nóra – 22 fő)
- **Neumann János Informatikai Szakkollégium** (Hollósi János – 16 fő)
- **Óvári Gazdász Szakkollégium** (Dr. Molnár Zoltán, Czuppon Benedek, Sági Bianka – 34 fő)
- **Széll Kálmán Közgazdasági Adattudományi Szakkollégium**
(Dr. Buics László – 25 fő)
- **Winkler Gábor Mérnöki Szakkollégium, SZENAVIS**
(Fehérvári Imre – 25 fő)
- **Winkler Gábor Mérnöki Szakkollégium** (Kottmayer Tibor – 54 fő)
- **SZEvation** (Pethő Zsombor, Takács Olivér)

CREATIVE COMMUNICATION FILM & PHOTO EVENT

XMEDITOR

GET IN TOUCH

xmeditor.hu

info@xmeditor.hu

+36 30 408 5805

KÖZÉPPONTBAN AZ INNOVÁCIÓ

A másfél évtizede indult Széchenyi Alumni Magazin második számában mutatkozott be Rámháp Szabolcs, aki akkoriban – a HÖK frissen választott elnökeként is – élete talán legaktívabb időszakát élte. Mint mondja: mai ésszel, annyi tapasztalattal, merész lépés volt a feladatok vállalása, ám hihetetlen lehetőségeket nyitott meg előtte a döntés – és hálás, amiért az egyetem talán egyik legdinamikusabb fejlődési periódusában helyzetbe kerülhetett.

SZÖVEG: KISS GÉZA
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Az akkori közgazdászhallgató az egyetem mai kancellárjától, Kovács Zsolttól vette át a hallgatói önkormányzat vezetését. A hihetetlen tempóban fejlődő győri egyetem struktúrájában a hallgatói szolgáltatások gyarapítása is kiemelt feladat volt, és az akkor, ott összeállt huszonegynéhány fős csapattal a HÖK vállalta fel a többi között a hallgatói klub, a hallgatói portál, az egyetemi szolgáltató központ magjának kiépítését. Rámháp Szabolcs még a hagyományos, öt éves képzés keretében elsőként közgazdászdiplomát szerzett, majd elvégezte a nemzetközi tanulmányok szakot is. Ezt követően a Széche-

nyi Regionális és Gazdaságtudományi Doktori Iskolájában tanult, 2017-ben doktorált. Tanulmányai alatt végig aktív résztvevője volt a hallgatói programoknak, így a HÖK után vezette az egyetem doktorandusz önkormányzatát, majd 2014-ben a doktoranduszok országos szövetsége elnökségi tagjának is megválasztották.

– A doktori iskolában a kutatási témám is a felsőoktatás piaci átalakulásáról szólt – mondja Rámháp Szabolcs. – Az, hogy a pályám végül ebbe az irányba fordult, a sors fordító erejének is köszönhető, hiszen akkoriban került Hanula Barna az egyetemre, én pedig a munkatársa lehettem. Egy teljesen más szemléletmóddal ajándékozott meg bennünket, engem is. Olyan projekteken vehettem részt, mint az Audi és az egyetem együttműködésének elmélyítése, más járműipari képzést

fenntartó intézményekkel való partneri kapcsolatok kiterjesztése, tartalommal történő feltöltése. Rendkívül tanulságos volt látni, hogy a nagyvállalatok, a profik miként menedzselik a projektjeiket. Azt is meg kell mondanom, hogy a HÖK-ben szerzett tapasztalat révén kerültem ebbe a munkakörbe. Olyan fiatalon egyébként nem lehettem volna mondjuk az egyetemi szenátus tagja sem, s aligha választanak ki engem, amikor Hanula Barnának az egyetemi struktúrákat ismerő segítségét kellett biztosítani.

Ezt a munkakört 2015-ig töltötte be, majd a Vezetéstudományi és Szervezeti Kommunikáció Tanszék munkatársa lett. Akkor az Audi által az egyetemre delegált, a tanszék létrehozását irányító Patrick Waldbuesser munkáját támogathatta, aki ugyancsak nagyon sokrétű ismereteket, valamint új stílust

Rámháp Szabolcs ma elsődlegesen a Vezetéstudományi és Marketing Tanszék oktatója, emellett a Menedzsment Campus kompetenciaközpont munkatársa. A harmadik pozíciója pedig az intézmény egyik legrégebbi civil szervezetéhez köti, hiszen 2011 óta vezeti a Győri Egyetemért Közhasznú Egyesületet is.

hozott számára. A tanszékvezető-váltást követően az egyetem technológiai és tudástranszfer tevékenységéért, a kutatási eredmények hasznosításáért, illetve innovatív hallgatói-oktatói projektek fejlesztésén dolgozó Dőry Tibor munkatársaként számára is ez lett a fő irány.

– Szerintem mi nagyon egymásra táltunk, hiszen én korábban a hallgatói szervezetekben aktívan részt vettem ilyen projekteken, azaz volt elképzelésem, tapasztalatom velük kapcsolatban. Elkezdtünk hát együtt dolgozni azokon a programokon, melyek jelen pillanatban is folynak a Menedzsment Campuson. Például a spin-off klub rendezvények, workshopok, nyári egyetemek, hallgatói startup programok szervezésén.

Rámháp Szabolcs ma elsődlegesen a Vezetéstudományi és Marketing Tanszék oktatója, emellett a Menedzsment Campus kompetenciaközpont munkatársa. A harmadik pozíciója pedig az intézmény egyik legrégebbi civil szervezetéhez köti, hiszen 2011 óta vezeti a Győri Egyetemért Közhasznú

Egyesületet is. Ott egyetemi programok, rendezvények támogatása, felkarolása, szervezése, illetve a hallgatói szervezetek munkájának támogatása áll a középpontban.

Folyik egy központi, országos program, a Hungarian Startup University Program, amit a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal indított,

s amelyhez elsőként csatlakozott Győr. A helyi koordinációt Rámháp Szabolcsra bízta. A közös tananyag kidolgozásában is részt vett, illetve már a pilot évben elindították a kurzust a Széchenyin, egy kisebb csoportnak meghirdetve.

Jelen pillanatban ez egy választható tantárgy, amit az egyetem összesen 13 szakán lehet felvenni – tudtuk meg.

A két féléves program során először a kor szellemiségének megfelelő, modern e-learning tananyag keretében sajátíthatják el a vállalkozási és menedzsment ismereteket – valóban XXI. századi színvonalon, akár mobilapplikáción keresztül, egyéni ütemezésben. Le kell adniuk egy üzleti vállalkozás terveit, amit házon belül egy egyetemi oktatókból és külső szakértőkből álló testület bírál el, majd az egyetem számára biztosított kvótából – ami a többi egyetemi produktum alapján, az azokkal történő összehasonlítás során alakul ki – a kiválasztott projekteket továbbjuttatják, és a második félévben az adott üzleti projekt megvalósításán dolgozhatnak a hallgatók.

A nagy különbség az első félévi ren-
dhez képest, hogy már nem egyénileg,
hanem csapatban kell tevékenyke-
dniük a hallgatóknak. A saját jogon in-
dulási jogot nyert hallgatókhoz csat-
lakozhatnak olyan hallgatótársak, akik
ugyan nem nyertek projektindítási
lehetőséget, de a tantárgyi követel-
ményeknek megfeleltek, azokat telje-
sítették. Így 3-5 fős csapatok jönnek
létre, akik együtt folytatják a munkát
a kiválasztott program megvalósítá-
sán. Egy szabadfelhasználású ösztön-
díj is a rendelkezésükre áll a projekt-
megvalósítás szolgálatában. Azaz, az
ügyesebbek akár hárommilliós ösz-
szegyet szerezhetnek az ötletük mögé.
Központilag szervezett mentorháló-
zattal, illetve az egyetemen biztosított
háttér mellett dolgozhatnak annak
érdekében, hogy a félév végére olyan
készültségi fokba helyezték az ötle-
tüket, ami a megvalósítás felé enged
továbblépni.

A Menedzsment Campuson működik egy innovációs ökoszisztéma, amin belül inkubációs, akcelerációs programokat tudnak mellé csatolni – az egyetem partnerszervezeteivel közösen –, s akár el lehet jutni odáig, hogy befektetést tudnak biztosítani a projekthez. Tavaly közel ötszáz, idén mintegy 400 hallgató kapcsolódott be. Ösztöndíjas programban közel 60 fő vehetett részt.

– Olyan megvalósított vállalkozás, ami ebből nőtte volna ki magát, még nincs – tudtuk meg Rámháp Szabolcstól –, hiszen ez egy fiatal kezdeményezés. Ám korábbi, hasonló hallgatói innovációt felkaroló tevékenységünkéből már valóban fut a piacon működő vállalkozás. 2017 óta foglalkozom ezzel a területtel az egyetemen. Ez alatt mintegy húsz startup csapat jött létre, amelyek egy része már létező vállalkozásként van jelen, s kockázati tőke befektetését tudta elérni. Részben az egyetem szerepvállalásával, az ökoszisztéma

elérve komoly nemzetközi publikációkat letenni az asztalra. Az oktatási portfólióját is szeretné mindinkább ehhez igazítani.

A másik nagy lépés pedig az lenne, hogy a Campuson összeállt csapattal egy saját, egyetemi tőkealapot szeretnének létrehozni. Ez inkább csak egy álom jelenleg – mondja Rémhág Szabolcs. Ám annyi álom megvalósult a győri egyetemen az elmúlt évtizedekben, hogy nem szabad kishitűnek lenni. E tőketársaság révén az egyetem kvázi piaci szereplőként tudna tőkebefekte-

Annyi álom megvalósult a győri egyetemen az elmúlt évtizedekben, hogy nem szabad kishitűnek lenni. E tőketársaság révén az egyetem kvázi piaci szereplőként tudna tőkebefektetéseket eszközölni és támogatni akár hallgatói, akár oktatói projekteket.

menedzselésével, az intézmény tőke-társasági partnereinek bevonása által. A legeredményesebb, egykori hallgatói üzleti ötlet, egy mesterséges intelligenciát használó biztonsági rendszer, már több mint 200 millió forintos befektetői támogatással dicsekedhet, s jelenleg is folynak külföldi, szakmai befektetőkkel tárgyalásaik, ami már nemzetközi szintre történő lépést jelent.

Az elmúlt másfél évtized tehát nagyon eredményes volt a személyes és az intézményi síkon is. De mit vár a következő időszaktól?

Azt, amit a gyakorlati életben megismert, szeretné oktatóként továbbadni, kutatóként is hasznosítani – fogalmazza meg Rámháp Szabolcs. Erre például jó lehetőség, hogy megalakult egy úgynevezett INTER /Innovation-Technology-Research/ kutatócsoport, ami vállalkozásfejlesztéssel, kutatással foglalkozik, s amelynek Dőry Tibor a vezetője. Az ökoszisztéma építésén szerzett tapasztalatokat beépítve szeretnének jelentős kutatási eredményeket

téseket eszközölni és támogatni akár hallgatói, akár oktatói projekteket. Kicsit más szemlélettel, hiszen a piaci tőke-társaságok általában éppen az ilyen programok véghezviteléhez szükséges türelemmel nem rendelkeznek, s gyors megtérülést akarnak. A klaszszikus kockázati tőke 5-7 évben gondolkodik – ami a felsőoktatásból érkező ötletek jó része számára túl szűk időintervallum. Az egyetemi tőkealap jobban igazodhatna ezeknek a projekteknek a törvényszerűen lassabb ritmusához, s így több eredményt tudnának felmutatni. Az ötletre pedig ráadásul – mert nagyon széles az egyetemi tudásbázis – megfelelő kompetenciával rendelkező kolléga tudna reagálni, bírálni, utánanézni. Ismerve a megvalósíthatóság lehetőségeit, egy tökéletesebb bemeneti szűrést alkalmazhatnának. ■

titkár, ezt a posztot pedig hosszú éveken át Boros István töltötte be. Felelős szerkesztői titulusa a mai főszerkesztőnek felel meg, de úgy is mondhatjuk, ő volt annak idején a kommunikációs folyamatok motorja az egyre növekvő oktatási gépezetben.

– Sok vícs szerezett az újságból. – Jó volt a humorom, az írási stílusom, a visszakeresztelés miatt megmaradt nyugalomom. Az elsőket abból az időből írtam, amikor már sajnálhatták a fiatalok, hogy nem akkoriban jártak a főszerkesztő. A másik állandó fő témát az élet, konkrétan a társadalmi berendezkedés közelebbi változásának előfeltelezése szolgált. A testetnek, nem csak az egy aktuálpolitikai kifejezés is elő kell vennem.

– Akkoriban sokan állították, hogy a reformokból mindenki veszít, hiszen a főszerkesztő is veszíthetne egyéni szinten. Minden a reformon, a politikai változás előkészítésénél szorult, a fal valamennyi szára törni kezdett ezzel kapcsolatos cikket, a meggyőzték velünk a pártbizottság bába, mert komoly változtatást terveink voltak.

egyetemen. – Ahogyan a mérnökképzés mellett más szakok, újabb tudományterületek is helyet kaptak a képzési kínálatban, nem lehetett az intézmény újságja sem egy olyan névnek a hordozója, ami nem tükrözi a főiskola teljes oktatási kínálatát.

A kilencvenes években járunk, amikor egyre nagyobb kihívást jelentett egy bizonyos hírközlési csatorna, az internet lendületet térhódítása. A Stúdió főzserkesztője elmondta, állandó feszültséget jelentett – nem feltétlenül negatív értelemben – a digitalizálódó világ elvárásainak való megfelelés. A havonkénti megjelenés egyre kevésbé tűnt nagyrésztnek.

– A dolgok az egyetemem
válas szándékának jelentkezésé-
vel kezdtek igazán felgyorsulni
– emlékszik vissza Winkler
Csaba, akinek ekkor, az ezred-
forduló előtti években indult el
sajátos hírközlő karrierje. Azóta
rendületlenül küldi a napi friss
információkat a helyi és országos
sajtó képviselőinek, valamint az
egyetemi élet valamennyi érdek-
lődő munkatársának, e-mailben.

diáklap szerkesztésében. Igaz, csak főszerkesztő-helyettes volt a titulusa, mégis ő volt az egyik legmeghatározóbb alakja az új szemléletű hírközösnek.

– Egy nagy barátai kör közös munkájának tekinthető a hallgatói lap elindítása. A lap tartalmi szerkesztésének kialakításánál fontosnak tartottuk figyelembe venni a hallgatók visszajelzéseit, ezért folyamatosan üzemeltettünk egy olvasói véleményládát. Ezen láda szerepét idővel

Dr. David A. Clark

► Rámháp Szabolcs, a Kredit fejlesztője

a szerkesztőség elektroniku
levélcíme váltotta fel.

A jelenhez elérkezve a K
újonnan megválasztott fősz
késztőjével, Rámháp Szab
csal beszélgetve láthatjuk,
mennyi minden változott a
évtizedek során:

– 2500 példányban jelen
meg, de további növekedés
vezünk e téren. A rovatok
oszlásánál hangsúlyt fekte
a kultúrára is, s összességé

Emlékmorzsák (Heged

Az igazgatási épület mellett
ti elkészítésében Hofer Ma
müködött közre. A mű mon
za. Az egyik „JUVENTUS-
olyan, mint a szél: repülni a
nevű apjával, viasszal össze
tábol. Atyja intelve ellenél
viassz megolvadt, és ő a tet
az ifjú hév, a kellő megfon
szoborral kapcsolatos szel
mája, és szobrász lett. Min
szobor az embernek a rep

belül történik, az aculatervezés, a társulás, a hirdetésszervezés is. Szívesen fogadunk minden támogatást, az anyagiak mellett infrastrukturális téren is van mit fejlődnünk – mutat a jövő irányába Rámházy Szabolcs.

Reméljük, összeállításunk alkalmas volt arra, hogy meg-
hozza olvasónk kedvét a történe-
megismeréséhez, a további közös
emlékek felidézéséhez.

GÉGENY ISTVÁN

...ja alapító főigazgató visszemlékeztéseiből)

bronzszobor alapzata és a környezet építészetével tervező és Magyar Vilmos főépítészének munkáinak örökvérvény. Több gondolat is fűződhet hozzá: 'JS' latin mondas. Jelentése az, hogy az ifjúság másként: Ikarosz a görög monda szerint Daidalos szaktit szárnyakon repülve akár menekülni Ikaroszban Ikarosz oly közel repült a Naphoz, hogy a zuhanva elpusztult. A tanulság: a vakmerőség hiánya tragédia okozója lehet. Az alkotásnak színdarab, hogy repülőmunkák az eredeti színdarab. Képzelmünknek az eredeti színdarab. Képzelmünknek az eredeti színdarab. Képzelmünknek az eredeti színdarab.

[illegible]

SZÉCHENYI ALUMNI MAGAZIN 15

2007. tél

ÜGYVEZETŐI KARRIER HUSZONÉVESEN

AZ ÉLET EGY HOSSZÚ BESZÉLGETÉS

Szinte valószínűtlen karrierre utal, ha valaki 26 évesen már egy vállalat ügyvezetőjének mondhatja magát. Bár kezdetben társügyvezetőként állt a Rekard Hajtómű- és Gépgyártó Kft. élén, ez év márciusától már egyedül vezényli az időközben a Rába Járműipari Holding 100 százalékos leányvállalataként működő céget. Füredi Richárd portréja rávilágít arra, hogy a maximalizmus egy véget nem érő játék, s hogy a szerencse nem más, mint a lehetőség és a felkészültség találkozása.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC

FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Harminc évvel ezelőtt született Győrben, a város a család számos költözése ellenére gyermekkorának egyik biztos pontja maradt. – Azon belül is Adyváros és a Móra Ferenc Általános Iskola jelentette számomra a stabilitást. Az, hogy sok helyen laktunk, bizonyos értelemben hátrányt jelentett az életemben, viszont idejekorán megtanított alkalmazkodni, s már akkor is igyekeztem mindenben megtalálni a lehetőséget. A családi háttérből adódóan gyerekként komoly teljesítménykényszer és

bizonyítási vágy is kialakult bennem, amely azonban már a kezdetekben is inkább lendületet adott. Az önismertem és a tudatosságom fejlődésével később eljutottam arra a szintre, hogy csak pozitív hatásai legyenek a mindennapjaimra ezeknek az érzéseknek. Ami azért nem egyszerű, mert a maximalizmus egy véget nem érő játék – kezdi élettörténetének felidézést Füredi Richárd, akire már a húszas éveinek derekán, cégvezetői feladatot tettek a tulajdonosok. – Mindig olyan feladatba csöppentem bele, amelyre még nem voltam teljesen kész, mégis vállaltam, mert hittem magamban. Ám nemcsak a feladatok kínálta lehetőségeket láttam, hanem azokat az embe-

reket is, akik támogattak, ez is kellett a döntések meghozatalához. Vallom, hogy az élet nem más, mint egy hosszú beszélgetés. A lényeges dolgok ugyanis általában mély beszélgetések során változnak meg. Richárd az általános iskolai tanulmányait követően is maradt a Móra Ferencről elnevezett oktatási intézményben. A gimnáziumi képzéssel és a tanulmányaival sem volt probléma, ráadásul a tanárok szerint „jó alapanyag” volt, ám nem tartották kiemelkedően szorgalmasnak. – Ami érdekelt, abba beleástam magam, a többit gyakorlatilag tanulás nélkül lehoztam. Így sem voltam rossz tanuló, de korántsem hoztam ki magamból mindent. A ma-

Mindig olyan feladatba csöppentem bele, amelyre még nem voltam teljesen kész, mégis vállaltam, mert hittem magamban. Ám nemcsak a feladatok kínálta lehetőségeket láttam, hanem azokat az embereket is, akik támogattak, ez is kellett a döntések meghozatalához.

golás sosem volt a kedvencem, a logikai összefüggések érdekeltek, az ok és okozat megkeresése és megértése. Sokat köszönhetek volt osztályfőnökömnek, Csonka Gabriellának, akinek a pedagógiai érzéke magas szinten volt, még ha akkor ezt nem is mindig láttam be. Vele egyébként volt egy emlékezetes afférom, amelynek kulcsszava a diszkrimináció lett, később a teljes

szalagavatós műsorunk erre épült fel. Természetesen az előadás vége ennek a „konfliktusnak” a feloldása volt – és örömmel tekintek vissza erre az időszakra. A történetek alapja a mások szerint túlonúl nagy igazságérzetem volt, de azóta is az őszinteség, a nyitottság, a korrektség és a következetesség jellemem, s ezekből nem engedek. Ezt azonban nem csak magammal szem-

ben várom el, hanem a munkatársaimtól, a barátaimtól is. A kollégáknak is gyakran mondom, hogy egyikünk sem több a másiknál, csak más a feladatunk a rendszerben. Nem tartozom azok közé, akiket elbűvöl a pozíció és a hatalom, s közben elfelejtenek embernek maradni. Mi egy csapat vagyunk. Önmagaddal szemben persze legyenek kételyek, amit a barátok

erősíthetnek vagy cáfolhatnak leginkább, de ehhez az kell, hogy ők is merjenek őszinték lenni velem. Így működik az igazi barátság. Tudom, hogy a világunk egyre inkább nem ilyen, s hogy a világot nem tudom megváltoztatni, de közvetlen környezetemre tudok hatással lenni. Hiszek abban, hogy ha rámosolyogsz valakire, az visszamosolyog. Azt akarom adni másoknak, amit tőlük kapni szeretnék. Én így tudok a tükörbe nézni, így vagyok boldog, s nem engedek az értékrendemből. Így is tudtam érvényesülni. Mások véleménye szerint engem mindenki kedvel, s nekem mindig szerencsém van. Utóbbi kapcsán az egyik kedvenc idézetem Darrell Royaltól, amit a labdarúgás világából Dani Alves brazil labdarúgótól hallottam először: a szerencse nem más, mint a felkészültség találkozási pontja a lehetőséggel. Ez is mutatja, hogy sok hasonlóság van az üzleti élet és napjaink labdarúgása között: mindkettő profitorientált. Richárd még a gimnáziumi évek vége felé sem találkozott azzal az érzéssel, hogy mit is kezdjen az életével, amely amúgy sem volt egyszerű. Az édesanyja egyedül nevelte őt és két bátyját. – Mivel a barátaim közül is többen gépészmérnököknek jelentkeztek,

felmerült bennem, miért ne lehetnék én is az. Bár a műszaki érzékem és affinitásom nagyjából nulla volt, így is belevágtam a Lukács Sándor Szakképző Iskola gépgyártástechnológiai technikai képzésébe. A műszaki rajzot nagyon szerettem, egy külsős cégnél és Fecser István tanáromtól rengeteget tanultam. Ő is többször mondta, hogy rendkívül tehetséges vagyok, de a korábban is említett igazságérzetemmel még lesznek problémáim a vállalati szférában, ám ezzel együtt is egyre inkább azt éreztem, hogy helyem lesz ebben a világban. Igazából az történt, amely később a vezetői pályafutásom elejét is jellemezte, vagyis a tudásom és tapasztalatom pillanatnyi hiányosságait dinamikával, többletenergikkal és felkészültséggel pótoltam. Tíz évvel ezelőtt érettségivel és szakmával felvételizni próbált az ország legnagyobb járműipari cégéhez, de közben azt érezte, ez nem lehet az ő világa. Ehelyett a ma már nem létező KlingelInberg Hungária Kft.-t választotta, ahol a fogaskerékgyártás és értékesítés kapcsán a hadiipar és a hajózás is érintetté vált. – Sokat gondolkodtam, hogy a specializáció, azaz a tudás elmélyítése a jobb, vagy a tudás kiszélesítése. Nekem eddig az utóbbi vált be,

ilyen időtávtáblában az élet engem igazolt. Az első munkahelyem kiválasztásánál a rövidtávú célokkal szemben a tudásvágy győzedelmeskedett, annak ellenére is, hogy a közvetlen környezetemben senki sem értett velem egyet. Ráadásul, már akkoriban is megfogalmazódott bennem az az üzenet, hogy „soha nem vagy kész, s ha megállsz, véged van”. Tanulni és több akartam lenni, soha nem ijedtem meg a kihívásoktól és a felelősségvállalástól. Két évet dolgoztam első munkahelyén, ahol eleinte elsődlegesen minőségbiztosítással foglalkozott, majd idővel – mivel mindenhez érteni szerettem volna – mindenbe belefolyt, így a végén már a termelési vezető munkáját segítette. S közben azt is eldöntötte, hogy jelentkezik a Széchenyi István Egyetemre. – Az élet úgy hozta, hogy mire elkezdtem az egyetemi tanulmányaimat, egy nem tervezett váltás eredményeként már a Rekard Kft.-nél dolgoztam. Az igazságérzetem ugyanis nem engedte, hogy ne álljak ki az egyik kollégám mellett. A döntésem helyességét igazolta, hogy voltak követőim, azaz többen is velem tartottak a Rekardhoz az évek során, ahonnan – mivel a két cég üzleti kapcsolatban állt egymással, s engem is személyesen ismertek – a

történetek után állásajánlattal kerestek meg. Érdekes, hogy a három évvel későbbi ügyvezető társaim felvételiztek, s vettek fel végül is a beszerzői csapathoz. A cégnél 2014. szeptember 14-én kezdtem, szinte egy időben a gépészmérnöki levelezős képzéssel, amit azonban az első félév után abba is hagytam. Idegennek éreztem a kép-

Megfogalmazódott bennem az az üzenet, hogy „soha nem vagy kész, s ha megállsz, véged van”. Tanulni és több akartam lenni, soha nem ijedtem meg a kihívásoktól és a felelősségvállalástól.

zést, s magamat is a műszaki pályán. Annak ellenére, hogy bizonyos tárgyak nagyon közel álltak hozzám és millió szál fűz a gépiparhoz. Utólag értettem meg, hogy nem mérnök beállítottságú ember vagyok. Úgyhogy a tanulást ezen a területen befejeztem, majd nyitottam egy új lapot az életemben. Miután egy komolyabb térd sérülés véget vetett a focizásnak, az edzősködés felé fordultam, s bizony évekig arra készítettem, hogy majd főállásban ezzel foglalkozom. Az élet fura firtora, hogy

2021-ben adódott erre lehetőség, de addigra megtaláltam a helyemet és az önmegvalósítást a fémipar keretein belül is. Nagyon szerettem gyerekekkel foglalkozni és mindig úgy éreztem, hogy többet is kaphattam volna szakmailag és emberileg is a labdarúgástól. Ezért célomná vált, hogy később úgy tekinthessenek rám a játékosaim, mint aki sokat tett a sportteljesítményük és jellemfejlődésük érdekében. Képzésekre jártam folyamatosan, ahol nagyon sokat tanultam pedagógiából, csapatépítésből és nem utolsósorban pszichológiából, amelyért külön köszönettel tartozok Sárközi Istvánnak, ki nek szakmai tudását mutatja, hogy az edzőképzés mellett a futsal-válogatott sportpszichológusaként is tevékenykedett. Miközben úgy éreztem, hogy egy „focilabda” van a fejem helyén, a Rekardnál ugyanúgy működtem, mellette pedig másodállásban 2017-től a Pannonthalma SE utánpótlás csapatainál edzősködtem évekig – két korosztályt is vezényelve. A működésben és szemléletmódban előregedett cégnél is közben igyekeztem folyamatosan tapasztalati úton tanulni és minden lehetséges problémát megoldani, s persze kapcsolatokat kiépíteni, mert én mindig emberekben gondolkodom. Komoly anyagi eredményt elérő technológiai módosításokat és új beszállítói struktúrát tudtam végig vinni egy

va áll. Ezt mai napig büszkén mesélni másoknak, hogy a döntése vezetett el napjaink sikereihez. Ez azért is fontos, mert a váltás nem jött be. Utólag rájöttem, nagyon érzelmi döntést hoztam. Kétféle ember van: az egyik üt, a másik fut. Akkoriban én mindig futottam. Attól a kis lakatos cégtől is, ahová „menekültem”. Nem éreztem ott jól magam, nem állt közel hozzám, ezért mindössze alig két hónapot töltöttem ott. Ebben a helyzetben kaptam meghívást a Rekard évfárára vacsorájára, majd meg is állapodtunk abban, hogy 2017 januárjában visszatérek, de jelezték: idővel vezetőként számítanak rám. Izgalmas időszak következett, melynek egyik eleme egy évre rá az volt, hogy a céget külső tanácsra divíziós szervezetté akarták formálni, melyben a termékmenedzseri pozíciót bízták rá. Aztán egy cégvezetésben bekövetkezett tragikus esemény miatt a társaság három tulajdonosa arra tett javaslatot, hogy az ügyvezetők és termékmenedzserek az ügyvezetőhöz rendelve együtt vigyék tovább a céget. – Mivel akkoriban hatalmi harcok is voltak, elhatároztam, hogy most már nem futni fogok, hanem átvitt értelemben persze, de ütni. Ezért fel is szólaltam a terv ellen, mondván, hogy ez nem működőképes. Az akkor túlságosan széttört delt középvezetői struktúrában kiemelt fontosságú volt a megfelelő

koordináció. A válasz az volt, hogy ne a problémát mondjuk, hanem a megoldást. Erre az egyik tősgyökeres ügyvezető azt javasolta, hogy nevezzenek ki engem termelési vezetőnek. Időközben kiderült, hogy ez volt a cégvezetés terve is. Bár voltak ambícióim, de váratlanul ért a kínálkozó lehetőség. Mielőtt válaszoltam a felkérésre, a jelenlévőket, azaz a teljes szellemi állományt megkérdeztem, hogy számíthatok-e valamennyiük támogatására, segítségére. Az egyetlen feltételem az

volt, hogy ha egyetlen ember is nem-
leges választ ad, nem vállalom a felké-
rést. Mindenki igennel felelt.
2019-ben a Rába Járműipari Holding
Nyrt. felvásárolta a Rekard Kft. 24,9
százalékát, az akvizíció ténye nagyfokú
bizonytalanságot okozott a cégnél. –
Aggódtam én is a jövőm miatt – jegyzi
meg Richárd. – Én is elbizonytalanod-
tam, amikor érkezett egy újabb meg-
keresés egy másik győri cég részéről.
Azonban volt egy beszélgetésem a

lás leszek, de még ez sem a végcél. Az
elvégzett munka és tanulás eredmé-
nyeként idén márciusban a Rábában
végbemenő személyi jellegű változá-
sok ellenére felkértek, hogy egyedül
töltsöm be az ügyvezetői pozíciót.
2020 óta ismét a Széchenyi István
Egyetem hallgatója, levelezőn végzi a
gazdálkodásmenedzsment képzést.
– Igazgatók, tanulók, no és edzőskö-
döm, s közben Baki Balázs arra kért
fel, hogy vegyem át tőle a stafétát a

tük az előregedett gépparkunk frissí-
tését, de sort kerítünk egyéb, az ellá-
tási biztonság javítását célzó innovatív
és környezetvédelmi fejlesztésekre is.
Optimista vagyok a piac alakulását il-
letően, a következő évben további vo-
lumennövekedést várok, de az ered-
ményesség érdekében elengedhetet-
len a hatékonyságnövelést elősegítő
projektek végrehajtása is. A képzést
tekintve mindenképpen szeretnék a
továbbiakban is tanulni. Elsősorban a

A közvetlen vezetői stílusomból is adódik, hogy hiszek az emberekben,
tűzbe mennék nemcsak a barátaimért és a családomért, de a
munkatársaimért is. A cégnél ők jelentik a legnagyobb értéket. Nem
hétköznapi ez a vezetői hozzáállás napjainkban, de lehetőséget ad a
kollegák fejlesztésére és az erős csapatszellem kialakítására. Hálás vagyok
azokért a lehetőségekért – bár nem hiszek a sorsban –, amelyeket az élet
adott nekem és azoknak az embereknek, akik segítettek és segítenek a
fejlődésemben. Remélem, hogy egyre nagyobb mértékben tudom majd
törleszteni ezt, átadva a tapasztalataimat és a tudásomat másoknak.

személyügyet vezető Kőszegi Enikő-
vel – akit ez év márciusában a Rába
Holding HR-igazgatójának neveztek ki
–, aki jelezte: nem mehetek el, mert
a cég vezetését szeretnék rám épí-
teni. Majd megígértette velem, hogy
mielőtt a távozás mellett döntenék,
találkozzak Steszli Ádámmal, a Rába
akkori HR és Kontrolling igazgatójá-
val. Ezt is tettem, s ott hallottam két
olyan mondatot, amely meggyőzött a
maradásról. Az egyik egy ígéret volt,
hogy mindig számíthatok a segítségé-
re és személyesen fog tanítani engem.
A másik pedig arra vonatkozott, hogy
ha tényleg olyan jó vagyok, ahogy azt
hallotta, akkor a cégnél mindig lesz he-
lyem. Ez nagyon hasonlított arra a gye-
rekkoromból legjobban megmaradt
tanácsra, miszerint: csinálj bármit, ha
abban jó vagy, mindig megtalálod a
számításod az életben. Maradtam a
Rekardnál, s visszatekintve ez a dön-
tés volt a legnagyobb hatással az éle-
temre – és segített azzá válni, aki ma
vagyok. Nem a pozíciót, hanem azt a
tudást, tapasztalatot és fejlődési ívet
értem ezalatt, amiért életem végig há-

pannonhalmi sportegyesület elnöke-
ként. Sokáig vívódtam a döntésem-
en, megfogalmazva olyan kétségeket, ho-
gyan tudok egy, száznál is több játé-
kost foglalkoztató egyesület elnöki
feladataiban és az élet többi területén
is helyt állni. Úgy érzem, hogy sokat
kaptam az élettől. Ebből fakadóan úgy
gondolom, hogy vissza kell adnom va-
lamin, így elfogadtam a felkérést és a
közgyűlés keretein belül idén az egye-
sületi tagok meg is választottak. Köz-
ben sokat gondolkodom a jövőn, ám
mindent összevetve optimista vagyok.
A sportegyesület életében a renge-
teg feladat és nehézség ellenére is el-
kezdünk alulról építkezni, amelynek
eredményeként már több mint 130
játékoskal büszkélkedhetünk, megva-
lósítunk egy nagyobb összegű infra-
strukturális beruházást, de amire a
legbüszkébb vagyok, hogy egyre több
tenni akaró embert látok a közössé-
günkben. A Rekardnál a versenyképes-
ségünk megtartása érdekében az idei
évtől lehetőségünk nyílik amortizációt
meghaladó beruházás-csomag elindí-
tására, amelynek részeként megkezd-

logisztikában szeretnék majd komo-
lyabban elmélyülni, de nagyon érde-
kel a pszichológia, mellyel a saját önis-
meretemet is tovább fejleszthetem. A
közvetlen vezetői stílusomból is adó-
dik, hogy hiszek az emberekben, tűz-
be mennék nemcsak a barátaimért és
a családomért, de a munkatársaimért
is. A cégnél ők jelentik a legnagyobb
értéket. Nem hétköznapi ez a vezetői
hozzaállás napjainkban, de lehetősé-
get ad a kollégák fejlesztésére és az
erős csapatszellem kialakítására. Ösz-
szefoglalva: hálás vagyok azokért a le-
hetőségekért – bár nem hiszek a sors-
ban –, amelyeket az élet adott nekem
és azoknak az embereknek, akik segí-
tettek és segítenek a fejlődésemben.
Remélem, hogy egyre nagyobb mérté-
ben tudom majd törleszteni ezt, átad-
va a tapasztalataimat és a tudásomat
másoknak. A hallgatók számára azt a
jó tanácsot tudom adni, hogy legye-
nek nyitottak és ne ijedjenek meg a
rövidtávú nehézségektől! Fejlődjenek
minden nap és kitartásuk eredménye-
ként el fogják érni a hosszú távú céljai-
kat az élet minden területén. ■

auto TECHNICA

ÚJÍTSA MEG ELŐFIZETÉSÉT!

Nyomtatott + online éves előfizetés
2022. december 31-ig történő előfizetés esetén

KEDVEZMÉNYES ÁR:
➤ **15.840 Ft**

teljes ár 2023. január 1-től 17.880 Ft

Online éves előfizetés
2022. december 31-ig történő előfizetés esetén

KEDVEZMÉNYES ÁR:
➤ **9.840 Ft**

teljes ár 2023. január 1-től 13.800 Ft

Az árak magukban foglalják az áfát és a postaköltséget.
Lapunk szakfolyóirat, ezért költségként elszámolhatja vállalkozásában!

HIRDESSEN! • FIZESSEN ELŐ!

KÉT FÉRFI, EGY PULI

EIN FALL FÜR ZWEI: PULI

Két férfi, egy eset. Az interjú kapcsán az egykori német sorozat címe jutott eszembe. S bár esetünkben nincs krimi, van viszont két – a Széchenyi István Egyetemhez és az Audi Hungariához egyaránt köthető – izgalmas szakmai életút, melynek metszéspontjában megszületett a PULI.

Ein Fall für zwei: Der Titel einer früheren deutschen Krimiserie fiel mir im Zusammenhang mit dem Interview ein. Denn obwohl es in unserem Fall keinen Krimi gibt, geht es um zwei spannende berufliche Karrieren – beide verbunden mit der Széchenyi István Universität und Audi Hungaria – an deren Schnittstelle PULI entstanden ist.

SZÖVEG/TEXT: BAUDENTISZTL FERENC
FORDÍTÁS/ÜBERSETZUNG: CHRISTOPH RIETHER
FOTÓ/FOTOS: KÖNCZÖL JÁNOS, MEKLIZ FOTÓ

A bakonybéli származású Hasprai László az általános iskola elvégzése után Balatonfűzfőn tanult tovább, s mechatronikai technikusként végzett az Öveges József Szaképző Iskolában. – Mechanika, elektronika, vagy informatika? A három szakirány közül kellett választanom, végül az elektronika mellett döntöttem. Valószínűleg édesapámtól örököltam a villamosság iránti érdeklődést, aki villamos energiaipari technikus képesítést szerzett. Azzal, hogy villamosmér-

nöki jövőt képzeltem magamnak, már „csupán” a helyszínt kellett kiválasztanom. Ez azonban már nem okozott komolyabb fejtörést, mivel Győr a fővárosnál sokkal élhetőbbnek tűnt. Tet- szett a kislétföldi megyeszékhely kis- gárzása, ahogy a győri egyetemé is. A kollégiumi lét sem jelentett számomra újdonságot, mivel a középiskolás idő- szakban is koleszos voltam. Annyiban mégiscsak szokatlan volt, hogy itt ko- rántsem voltak annyira szabályozottak a körülmények, amit persze igyekez- tünk is kihasználni – mondja moso- lyogva, majd az „emlékezetes” oktatók felsorolásával folytatja a múltidé- zést. – Ki mással is kezdeném, mint a le- gendás Kuti Józseffel, kinek verhetet-

len memóriáját idejekorán átélhettem. Az első zárthelyi kiosztásakor beazo- nosította a hallgatóit egyszer és min- denkorra. Jellemző, hogy 2005-ben, az első diploma megszerzése után két évvel összefutottunk, pontosan tudta, hogy ki vagyok. Az elektronikát tanító Borbély Gábort is megemlítem, aki számomra szakmailag is elismert ta- nár, ahogy többek között Horváth Zol- tán is. Utóbbival nem is olyan régen a ZalaZone járműipari teszt pályán talál- koztam, mondtam is neki, hogy hozzá hasonló gyorsasággal más ember táb- lára krétával írni aligha képes. Sokat kellett tanulni, de szerettem. Ezért is folytattam, a mechatronikai irányvo- natat tovább követve. Másoddiplomás

képzésben a műszaki informatikát is elvégeztem. Úgy éreztem, hogy az elektronika nem működhet informa- tikai háttér nélkül. Szerettem volna megérteni, hogyan lehet weblapokat tervezni, a programozásba mélyeb- ben beleláttni. Bár az elektronika és az informatika is rengeteg fejlődött azóta, az egyetemen tanultakat a mai napig hasznosítom.

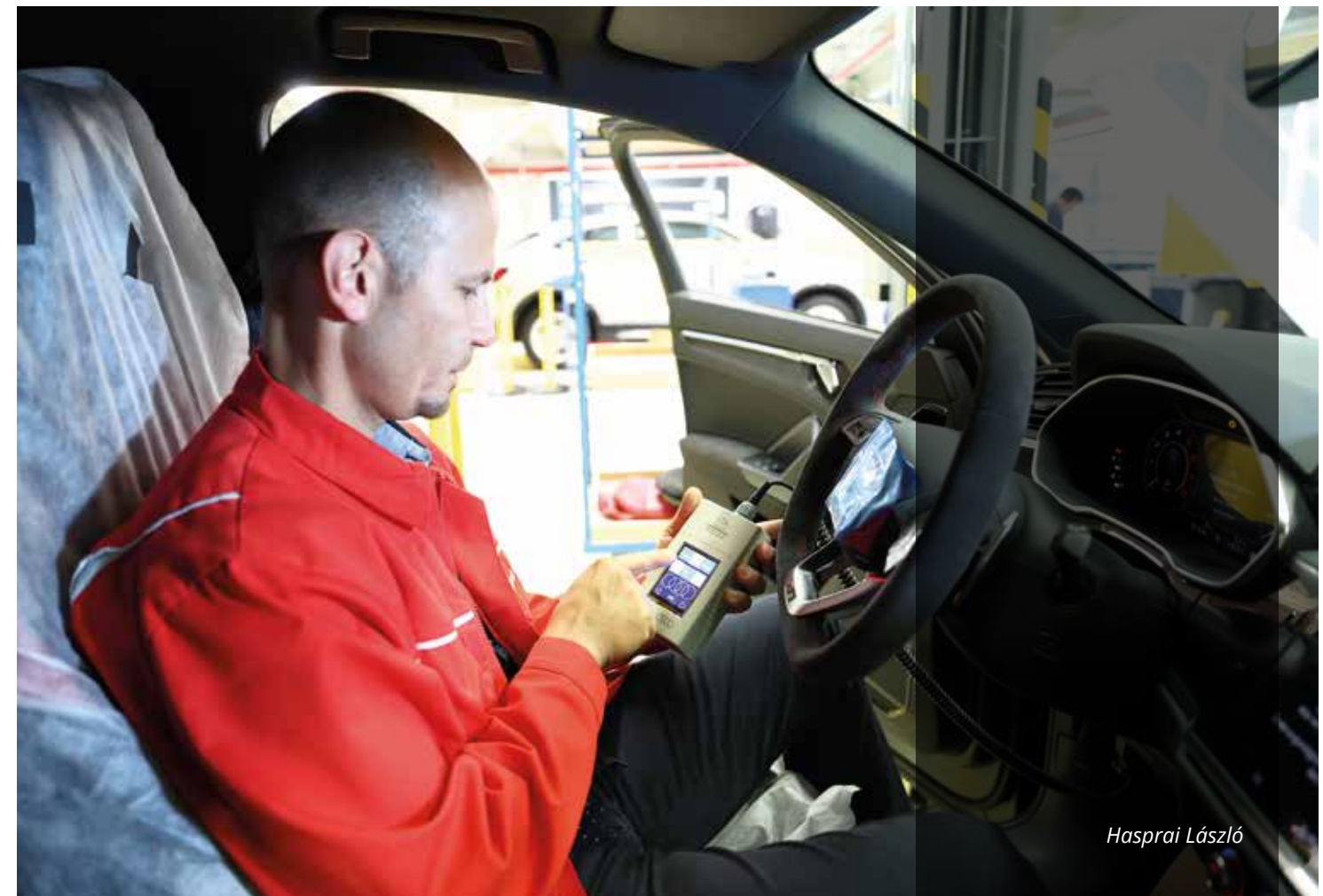
Az informatikai képzésből egy éve még hátra volt, így is szeretett volna elhelyezkedni. Legnagyobb cédként az Audi Hungaria keltette fel az érdeklő- dését, annak ellenére, hogy nem volt tisztában azzal, egy villamosmérnök-

nek milyen feladatkörei lehetnek egy autógyártónál. – Tizenhét esztendeje történt, hogy járműelektronikai analíz- ismérnökként a vállalat munkatársa le- hettem. Nagy mérföldkőnek számított az életemben, amikor az alapszintű elektronikai tudást autó formába önt- ve láthattam. Ez egy külön világ, izgal- mas és változatos munka, amit azóta sem untam meg. A mai napig emlék- szem a felvételi elbeszélgetésre, ame- lyen nem a papírra voltak kíváncsiak, hanem a tudásra, ezért például német nyelven beszélgettünk. A szakmai ala- pok meglétét vizsgálták ugyan, de in- kább a problémamegoldó-képességre

Hasprai László karate edzésekre járva ismerte meg a feleségét, aki ugyancsak a Széchenyi István Egyetemen végzett, diplomás ápolóként. Az első gyermekük születése után költöztek Nyúlra, ahol je- lenleg is élnek két „trónbitorló” fiúkkal: Botond 10, Gellért 4 éves.

A szakmai tudást folyamatos tanulással mindig lehet bővíteni, sokkal fontosabb, hogy az ember milyen logika mentén képes eljutni a megoldásig.

Hasprai László

Vesz Roland

voltak kíváncsiak. A szakmai tudást folyamatos tanulással mindig lehet bővíteni, sokkal fontosabb, hogy az ember milyen logika mentén képes eljutni a megoldásig.

László nem csupán a megoldás(ok)ig jutott el, hanem újfent az egyetemhez is. Mivel tíz évvel ezelőtt a komplett autóelektronika-analízis terület specialistája lett, ehhez plusz lehetőségként társult többek között a felsőoktatással folytatott együttműködés. – A Széchenyi István Egyetemmel közös idej projektünk például az 5G ipari alkalmazhatóságára irányult. Az izgalmas és jövőbemutató együttműködés során a Digitális Fejlesztési Központtal közösen fejlesztettünk és próbáltunk ki 5G-s eszközöket éles gyártási körülmények között. Örömmre szolgál, hogy vendégoktatóként tantárgyakat is taníthatok a győri egyetemen. Úgy vélem, a tudás akkor hasznosul igazán, ha azt tovább is tudjuk adni. Ráadásul az elektronika, azon belül is az autóelektronika olyan

gyorsan fejlődik és annyira az érdeklődés homlokterében van, hogy nem árt, ha a hallgatók ezen a területen naprakész tudással rendelkeznek. Szívesen beszélek a munkámról, melyet demonstrációs anyagokkal próbálok gyakorlatiassá, s egyfajta mini show-műsorral élvezetesebbé tenni. Rendre felvázolom, hogy egy villamosmérnök az egyetemről kikerülve mi mindennel foglalkozhat az Audiban. Próbálok jobban megismertetni, hogy a vállalatunknál annyira szerteágazóak a területek, hogy szinte minden szakmának megvan a helye. Ahogy arra is felhívom a figyelmet, hogy a hallgatók jöjjenek bátran audis gyakornoknak, mert nálunk azon felül, hogy sokat tanulhatnak, akár szakdolgozati témába kifutó szakmai feladatokkal is találkozhatnak.

Ilyen például a PULI (Programmierbar+Universal+Leicht+Interface), amely nagyon segítőkész, könnyen kezelhető, megbízható és gyors. Nem csoda, hogy már százánál is több audis

munkatárs igényli a társaságát. Míg a laptopon futtatható hivatalos programmal gyakorlatilag percekben mérhető az autó valamely paraméterének lekérdezése, a céleszközként kifejlesztett PULI ezt alig 10 másodperc alatt elvégzi. A felhasználóbarát diagnosztikai eszköz megtervezésekor törekedtek arra, hogy a használata egyszerű legyen, így a járműelektronikában kevésbé jártas munkatársak is könnyedén olvashatnak ki információkat az autóból. Az eszköz elsősorban a minőségbiztosítás munkáját segíti, ám az előszéria analízissel és az utómunkával foglalkozó szakemberek is használják. A PULI egyébként minden Győrről készülő autóval találkozik – legalább egy, de inkább több alkalommal. Az apró fejlesztésekkel rendre tovább tökéletesedő eszköz „készen áll” arra is, hogy konszern, sőt csoportszinten is terjedjen – és ne csupán a jó híre.

– A gyakornokoknak igyekszünk olyan munkákat adni, hogy fejlődni tudjanak. Így volt ez Roli esetében

is, aki sok kisebb projektet sikeresen abszolvált, mire felvettem számára a PULI ötletét azzal a nem titkolt céllal, hogy annak kifejlesztése akár szakdolgozati téma is lehetne. A készülék hardveres része nagyjából összeállt, innentől kezdve azonban már mindent Roli tett hozzá. 2017-ben kezdtük a közös munkát, s az eszköz egy évre rá már használható volt. A közös munka kifejezést annyiban pontosítanám, hogy bár valóban voltak megbeszéléseink, a feladat kivitelezésében elsősorban a túlzott maximalizmusommal vettem részt. Ez a gyakornoki feladatoknál általában abban mutatkozik meg, hogy amikor a hallgató azt hiszi, hogy elkészült a feladatával, szerintem akkor még csak a féldőnél tartunk.

– Ezt magam is tanúsíthatom – veti közbe Vesz Roland, az alkotótárs. – Az egyetemi negyedik félév után, 2015-ben nyílt lehetőségem gyakornoki munkára az Audi Hungariánál, ahol véletlenek sorozata kellett ahhoz, hogy Laciék területére kerüljek. Az autóelektronikai hibaanalízis vonzó feladatnak tűnt, s hogy nem csatlódtam benne, azt jól jelzi, hogy szerződés hosszabbításokkal közel három éven át lehettem gyakornok. Folyamatosan kaptam az érdekesebbnél érdekesebb feladatokat, így aztán szakmailag nagyon hasznos és ter-

mékeny éveket tölthettem a vállalatnál. A PULI persze vitt mindent. Eleinte egyértelműen arra törekedtem, hogy az eszköz használható legyen, a szakdolgozat szövegezési részével csak ezután foglalkoztam. Bár tudom, hogy a diplomamunka fontos egy mérnök életében, esetemben mégiscsak egy fejlesztési folyamat mellékterméke volt a szakdolgozat.

– Mivel az Audi Hungaria többféle járműmodellt gyárt, nem volt elég egyetlen típusnál tesztelni a diagnosztikai eszközt – jegyzi meg László. – Az elkészülte után még sok időt kellett arra fordítanunk, hogy a PULI valóban univerzális legyen. A szakdolgozat elkészültével a berendezés igazából csak alapfunkciókat tudott, de akkor az volt a cél. Aztán miután egyre több területen használták, rendre felmerültek újabb igények. Az eszköz továbbfejlesztése jelenleg is folyik – és ez a jövőben is így lesz. Hiszen az autók folyamatosan fejlődnek, új szoftverek érkeznek a vezérlőkbe, melyekhez hozzá kell fejleszteni a PULI programját.

– Ezekben a feladatokban azonban én már nem vettem részt – mondja Roland, aki az utolsó egyetemi félévét már nem az Audiban töltötte. – Azzal a jól eső érzéssel köszöntem el a vállalatától, hogy amit kértek tőlem, azt teljesítettem. Azonban már akkor is éreztem, hogy ez a búcsú nem végleges. Tavaly májusban vissza is tértem, de akkor már munkatársként. Az EDAG Hungary nevű autóiipari mérnöki irodánál dolgoztam, ugyancsak elektronikai területen, ám ez annyiban más volt, mint az audis gyakornoki időszak, hogy itt olyan vezérlőket fejlesztettünk, melyek a két-három év múlva piacra kerülő új modellekbe kerülnek. Tesztmérnökként én ezeket a vezérlőket teszteltem. Ahhoz, hogy ezt a feladatot végezhessem, kellett az a tudás, amit az Audiban elsajátíthattam. A négykarikás járműgyártóhoz való visszatérésemhez pedig kellett az a szintén három éves tapasztalat, amit a Leier City Centerben található mérnökirodánál töltöttem. Ott ugyanis egy újabb szeletét ismerhettem meg az autóiipari elektronikai fejlesztésnek. Tudásomat nagy mértékben gyarapítottam azzal, hogy komoly mélységben beleláthattam a szoftverek fejlesztésébe. Tudatosan építem a

karrierem, s ennek megfelelően a tudásom. Ezért nyerhettem felvételt az Audi Hungaria motorfejlesztéséhez. Fejlesztőmérnökként a motorfékpadok mellett dolgozva a járatáshoz szükséges szimulációkért felelek. A feladatom röviden az, hogy a fékpadok mellett is megkapja a motor ugyanazokat a feltételeket, információkat és impulzusokat, melyeket az autóba építve, használat közben is megkap.

A „szakmázás” közben kapunk észbe, hogy Vesz Rolandot még nem is ismerjük – csak a munkája alapján. – Hiszen ez a lényeg – mondja mosolyogva, majd belekezd önéletrajzába. – Győr-Ménfőcsanakon születtem, s miután elvégeztem a helyi általános iskolát, a Pattantyús-Ábrahám Géza Ipari Szakközépiskolában (PÁGISZ) tanultam tovább, ahol gyengeáramú elektronikai végzettséget szereztem, illetve ötödévből OKJ-képzésen is részt vettem. Az irányultságom már gyerekkorban kiderült, miután élvezettel bontottam apró elemeire a szüleimtől kapott rossz rádiót, hogy képet kapjak annak működéséről. A PÁGISZ-alapokra építve kezdtem 2013-ban a Széchenyi István Egyetemen a villamosmérnöki tanulmányaimat, melyen automatizálás szakirányban szereztem diplomát. Az egyetemi oktató gárda gyakorlati szinten is törekedett a tudásátadásra, így aztán valamennyi tanáromra hálás szívvel gondolok, de Kuczmann Miklós és Borbély Gábor nevét külön is kiemelném, ahogy Budai Tamását is, aki a szakdolgozatom belső konzulense volt. Mérnökként mindig is próbálok a tökéletességre törekedni és megérteni a mögöttes tartalmakat. A középiskolában elsajátított tudásanyag birtokában az egyetemen megtanulhattuk azt is, hogy a már megismert eszközök miért is úgy működnek, az Audiban pedig ezeket a fizikai valójukban is láttam. Januártól a vállalatnál új területen hasznosíthatom és bővíthetem a tudásomat. A fejlesztés alatt álló elektromos motorok vezérlőegységeinek tesztelésével fogok foglalkozni, ez lesz karrieremben a következő lépcsőfok. Sokszor mondják, hogy nekem mindig szerencsém van, de úgy érzem, hogy meg is dolgoztam érte. ■

Vesz Roland bátyja is a PÁGISZ-ba, majd szintén a győri egyetemre járt – rekreáció szakon. A testvér említése azért is fontos, merthogy neki köszönhetően találkozhatott Roland a párjával. Bár az ifjú hölgy a Krúdyban tanult, részt vett a Pattantyús-bálban, ahol Roland bátyja rábeszélte arra, hogy csatlakozzon csapatukhoz a középiskolák 24 órás vetélkedőjében. A versenyre készülődés közben találkozott Roland leendő feleségével, akivel végeredményben 9. osztályos koruk óta egy párt alkotnak. Szerelmük gyümölcse Kornél, aki most öt hónapos. A család Pannonthalmán él. Természetesen a feleség is a Széchenyin végzett, gazdálkodás és menedzsment szakon.

László Hasprai, geboren in Bakonybél, setzte nach der Hauptschule seine Ausbildung in Balatonfüzfő fort und machte seinen Abschluss als Mechatroniker an der Öveges József Berufsschule. – Mechanik, Elektronik oder Informatik? Ich musste unter den drei Fachrichtungen wählen und habe mich für die Elektronik entschieden. Mein Interesse an der Elektrik habe ich wahrscheinlich vom Vater geerbt, der eine Ausbildung als Elektroenergietechniker gemacht hat. Nachdem ich eine Zukunft als Elektroingenieur vor Augen hatte, musste ich „nur“ noch den Standort wählen, was aber kein großes Kopfzerbrechen verursachte, da mir Győr viel lebenswerter erschien als die Hauptstadt. Ich mochte die Atmosphäre der Komitatsstadt im Kisalföld, ebenso wie die der Universität Győr. Das Studentenwohnheim war für mich nichts Neues, da ich schon in der Mittelschule im Wohnheim gelebt hatte. Ungewohnt war hier nur, dass alles längst nicht so streng geregelt war, was wir natürlich auch auszunutzen versuchten – sagt er mit einem Lächeln und fährt fort, die „legendären“ Dozenten aufzuzählen. – Mit wem sonst könnte ich anfangen als mit dem legendären József Kuti, dessen unschlagbares Gedächtnis ich schon in jungen Jahren kennen gelernt habe. Schon bei der Verteilung der ersten Papiere hat er seine Studierenden gespeichert, ein für alle Mal. Als wir uns zwei Jahre nach meinem ersten Diplom 2005 zufällig trafen, wusste er genau, wer ich bin. Ich möchte auch Gábor Borbély erwähnen, der Elektronik unterrichtet und für mich ein fachlich anerkannter Dozent ist, ebenso wie Zoltán Horváth. Letzteren traf ich vor nicht allzu langer Zeit auf der ZalaZone-Autoteststrecke und ich sagte ihm, dass niemand sonst so schnell mit Kreide auf eine Tafel schreiben kann wie er. Es gab viel zu lernen, was mir aber Spaß machte, daher bin ich weiter in Richtung Mechatronik gegangen und habe auch einen zweiten Abschluss in Informatik gemacht. Ich war der Meinung, dass Elektronik ohne Background in Informatik nicht funktioniert. Ich wollte verstehen, wie man Webseiten entwirft und einen tie-

feren Einblick in die Programmierung bekommen. Obwohl sich sowohl die Elektronik als auch die IT seitdem stark weiterentwickelt haben, wende ich das, was ich an der Universität gelernt habe, bis heute an. Er hatte noch ein Jahr IT-Studium vor sich und wollte einen Job finden. Als größtes Unternehmen hatte Audi Hungaria sein Interesse geweckt, obwohl er nicht wusste, welche Aufgaben einen Elektroingenieur bei einem Automobilhersteller erwarten. – Vor siebzehn Jahren wurde ich als Analyseingenieur für Automobilelektronik Mitarbeiter im Unternehmen. Es war ein großer Meilenstein in meinem Leben, zu sehen, wie grundlegendes Elektronik Know-how in Autos zum Einsatz kommt. Das ist eine andere Welt, eine aufregende und abwechslungsreiche Arbeit, die mich seither nicht mehr losgelassen hat. Ich erinnere mich noch heute an das Vorstellungsgespräch, bei denen nicht die Zeugnisse, sondern Kenntnisse im Mittelpunkt standen und wir uns beispielsweise auf Deutsch unterhalten haben. Sie haben zwar die fachlichen Basics geprüft, waren aber mehr an Problemlösungsfähigkeiten interessiert. Fachwissen kann durch kontinuierliches Lernen immer verbessert werden, viel wichtiger ist jedoch, mit welcher Logik jemand eine Lösung finden kann. László hat nicht nur die Lösung(en) gefunden, sondern auch – wieder einmal – die Universität. Da er sich vor zehn Jahren auf den gesamten Bereich der Autoelektronik-Analyse spezialisiert hat, ergab sich nun die zusätzliche Möglichkeit der Zusammenarbeit im Hochschulunterricht. – Unser diesjähriges gemeinsames Projekt mit der Széchenyi István Universität zielte auf die Einsatzmöglichkeit von 5G im industriellen Umfeld. In einer spannenden und bahnbrechenden Zusammenarbeit haben wir gemeinsam mit dem Digitalen Entwicklungszentrum 5G-Geräte entwickelt und unter realen Produktionsbedingungen getestet. Ich freue mich auch, als Gastdozent an der Universität Győr tätig zu sein. Ich glaube, dass Wissen nur dann wirklich nützlich ist, wenn wir es auch weitergeben können.

Außerdem entwickelt sich die Elektronik, insbesondere die Automobilelektronik, rasant weiter und steht so sehr im Fokus des Interesses, dass es nicht schaden kann, wenn Studierende über aktuelles Know-how in dem Bereich verfügen. Ich spreche gern über meine Arbeit, die ich mit Präsentationsmaterial lebendiger und mit einer Art Mini-Show unterhaltsamer darzustellen versuche. Ich skizziere regelmäßig, was Elektroingenieure nach dem Studium bei Audi machen können. Ich versuche, deutlich zu machen, dass unser Unternehmen so vielfältig ist, dass es für fast jeden Beruf einen Platz gibt. Ich ermutige Studierende auch, Audi-Praktikanten zu werden, denn hier können sie nicht nur viel lernen, sondern auch fachliche Aufgaben bearbeiten, die ins Thema der Diplomarbeit einfließen. Ein Beispiel ist PULI (Programmierbar+Universal+Leicht+Interface), das sehr hilfreich, einfach zu bedienen, zuverlässig und schnell ist. Kein Wunder, dass bereits mehr als hundert Audi-Mitarbeitende das Tool bestellt haben. Während das offizielle Programm, das auf einem Laptop läuft, die Parameter eines Autos praktisch in Minuten messen kann, schafft PULI dies in weniger als 10 Sekunden. Das benutzerfreundliche Diagnosewerkzeug wurde so konzipiert, dass auch Mitarbeitende, die mit der Fahrzeugelektronik weniger vertraut sind, problemlos Informationen aus dem Fahrzeug auslesen können. Das Tool wird in erster Linie von Mitarbeitenden der Qualitätssicherung verwendet, aber auch von Spezialisten für die Analyse vor der Produktion und für den Kun-

László Hasprai lernte seine Frau, die ebenfalls an der Széchenyi István Universität studierte und ein Diplom als Pflegerin machte, beim Karate-Training kennen. Nach der Geburt ihres ersten Kindes zogen sie nach Nyúl, wo sie heute mit ihren beiden Söhnen, den „Thronfolgern“ Botond (10) und Gellért (4) wohnen.

Fachwissen kann durch kontinuierliches Lernen immer verbessert werden, viel wichtiger ist jedoch, mit welcher Logik jemand eine Lösung finden kann.

dendienst. Mit PULI wird auch jedes in Győr produzierte Auto überprüft – mindestens einmal, vorzugsweise aber mehrmals. So könnte sich nicht nur sein guter Ruf, sondern auch das Tool selbst konzernweit verbreiten, das mit kleinen Verbesserungen ständig perfektioniert wird.

– Wir versuchen, den Praktikanten Aufgaben zu geben, bei denen sie sich weiterentwickeln können. So auch im Fall von Roli, der bereits viele kleine Projekte erfolgreich abgeschlossen hatte, bevor ich ihm die Idee mit PULI vorschlug, mit dem klaren Ziel, sie als Thema für seine Abschlussarbeit zu nehmen. Der Hardware-Teil des Geräts war schon größtenteils fertig, ab da fügte Roli alles übrige hinzu. Wir haben 2017 mit der Zusammenarbeit begonnen und ein Jahr später war das Gerät schon einsatzbereit. Ich möchte den Begriff Zusammenarbeit dahingehend präzisieren, dass wir zwar einige Diskussionen führten, ich aber vor allem mit meinem

übertriebenen Perfektionismus an der Ausführung beteiligt war. Bei den Aufgaben für Praktikanten äußert sich dies in der Regel so, dass der Studierende denkt, die Aufgabe sei gelöst, ich aber denke, wir haben erst die Hälfte geschafft.

– Das kann ich nur bestätigen – wirft sein Mitentwickler Roland Venesz ein. – Nach meinem vierten Semester an der Universität hatte ich 2015 die Möglichkeit, ein Praktikum bei Audi Hungaria zu machen, wo mich eine ganze Reihe von Zufällen in den Bereich von Laci führten. Die Fehleranalyse in der Automobilelektronik schien mir eine attraktive Aufgabe und dass ich nicht enttäuscht wurde, zeigt die Tatsache, dass ich mit Vertragsverlängerungen dort fast drei Jahre lang als Praktikant arbeiten konnte. Mir wurden immer interessantere Aufgaben übertragen, so dass ich fachlich sehr nützliche und erfolgreiche Jahre im Unternehmen verbringen konnte. PULI bedeutete

natürlich alles. Am Anfang ging es mir natürlich darum, das Tool nutzbar zu machen, erst danach habe ich mich an den schriftlichen Teil der Diplomarbeit gemacht. Ich weiß, dass die Diplomarbeit wichtig für einen Ingenieur ist, in meinem Fall war sie dennoch nur das Nebenprodukt eines Entwicklungsprozesses.

– Da Audi Hungaria verschiedene Fahrzeugmodelle herstellt, reichte es nicht aus, das Diagnosetool an einem einzigen Modell zu testen – bemerkt László. – Nachdem das Tool fertig war, mussten wir viel Zeit investieren, um PULI wirklich universell zu machen. Als die Diplomarbeit fertig war, konnte das Gerät gerade die Grundfunktionen ausführen, aber das war damals das Ziel. Als es dann in immer mehr Bereichen eingesetzt wurde, entstanden neue Ansprüche. Die Weiterentwicklung des Geräts ist im Gange und wird auch in Zukunft fortgesetzt. Schließlich werden auch die Autos ständig

weiterentwickelt, die Steuerungen werden mit neuer Software ausgestattet und dafür muss das PULI-Programm angepasst werden.

– Bei diesen Aufgaben war ich nicht mehr beteiligt, sagt Roland, der sein letztes Semester nicht mehr bei Audi verbrachte. – Ich verließ das Unternehmen mit dem guten Gefühl, dass ich getan hatte, was von mir verlangt wurde. Ich spürte jedoch schon damals, dass dieser Abschied nicht endgültig war. Letzten Mai bin ich auch zurückgekehrt, dann schon als Mitarbeiter. Ich arbeitete zuvor bei einem Automobiltechnikunternehmen namens EDAG Hungary, ebenfalls im Bereich Elektronik, doch entwickelten wir dort anders als im Audi-Praktikum Steuerungen für neue Modelle, die zwei oder drei Jahre später auf den Markt kommen. Als Prüfingenieur habe ich diese Steuerungen getestet. Dazu brauchte ich das Wissen, das ich bei Audi erworben hatte. Und um zum Autobauer mit den Vier Ringen zurückzukehren, brauchte ich die Erfahrungen, die ich während meiner dreijährigen Tätigkeit im Ingenieurbüro im Leier City Center gesammelt hatte. Dort konnte ich eine weitere Seite der Entwicklung von Automobilelektronik kennen lernen und einen tiefen

Einblick in die Softwareentwicklung gewinnen. Ich baue meine berufliche Laufbahn und dementsprechend mein Know-how bewusst auf, daher konnte ich eine Stelle in der Motorenentwicklung bei Audi Hungaria bekommen. Als Entwicklungsingenieur bin ich bei der Arbeit an den Motorprüfständen für Betriebssimulationen zuständig. Kurz gesagt, meine Aufgabe besteht darin, dass der Motor auf dem Prüfstand die gleichen Bedingungen, Informationen und Impulse erhält, die er eingebaut im Auto im Betrieb bekommt. Mitten im „Fachgespräch“ stellen wir fest, dass wir Roland Venesz ja noch gar nicht kennen, jedenfalls nur von seiner Arbeit. – Das ist schließlich am Wichtigsten – sagt er lächelnd und beginnt mit seinem Lebenslauf. – Ich wurde in Győr-Ménfőcsanak geboren und besuchte nach der örtlichen Hauptschule die Pattantyús-Ábrahám Géza Berufsschule (PÁGISZ), wo ich eine fünfjährige Berufsausbildung zum Niederspannungselektroniker machte. Meine Interessen zeigten sich schon in jungen Jahren, als ich mit Begeisterung ein kaputtes Radio, das ich von meinen Eltern geschenkt bekam, auseinandernahm, um herauszufinden, wie es funktionierte. Aufbauend auf

den Grundlagen von PÁGISZ begann ich 2013 mit dem Elektrotechnik-Studium an der Széchenyi István Universität, das ich mit einem Diplom in Automatisierungstechnik abschloss. Auch die Dozenten an der Universität bemühten sich um eine praxisnahe Wissensvermittlung und so denke ich mit Dankbarkeit an alle meine Lehrer, wobei ich Miklós Kuczmann und Gábor Borbély sowie Tamás Budai erwähnen möchte, der mich als interner Konsulent bei meiner Diplomarbeit unterstützte. Als Ingenieur strebe ich immer nach Perfektion und will die zugrunde liegenden Inhalte verstehen. Mit dem Wissen aus der Mittelschule konnte ich an der Universität sehen, warum die Werkzeuge, die ich bereits kennengelernt hatte, so funktionieren und bei Audi sah ich sie auch in Realität. Ab Januar kann ich meine Kenntnisse in einem neuen Bereich des Unternehmens einsetzen und erweitern: Ich werde Steuerungseinheiten für Elektromotoren in der Entwicklung testen – der nächste Schritt in meiner Laufbahn. Es wird oft gesagt, dass ich immer Glück habe, aber ich habe das Gefühl, dass ich auch etwas dafür getan habe. ■

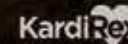
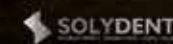
Roland Venesz' Bruder besuchte ebenfalls die PÁGISZ und dann auch die Universität Győr – im Studiengang Rekreation. Den Bruder zu erwähnen ist insofern wichtig, als Roland seine Partnerin über ihn kennengelernt hat. Obwohl die junge Frau die Krúdy-Schule besuchte, kam sie zum Pattantyús-Ball, wo sie Rolands Bruder überredete, in ihrer Mannschaft beim 24-Stunden-Quizwettbewerb der Mittelschulen mitzumachen. Bei der Vorbereitung auf den Wettbewerb traf Roland dann seine spätere Frau, mit der er schon seit der 9. Klasse zusammen ist. Ihr Sohn Kornél ist jetzt fünf Monate alt. Die Familie lebt in Pannonthalma. Natürlich hat auch Rolands Frau an der Széchenyi studiert und einen Abschluss in Wirtschaft und Management.

GYŐRI
BALETT
BALLET COMPANY
OF GYŐR - HUNGARY

PEER GYNT

KOREOGRÁFIA
VELEKEI LÁSZLÓ

Jegyek a Győri Balett jegypénztárában és online, a gyoribalett.jegy.hu oldalon

AKI SOHA NEM ENGEDETT AZ ŐSZINTESÉGBŐL

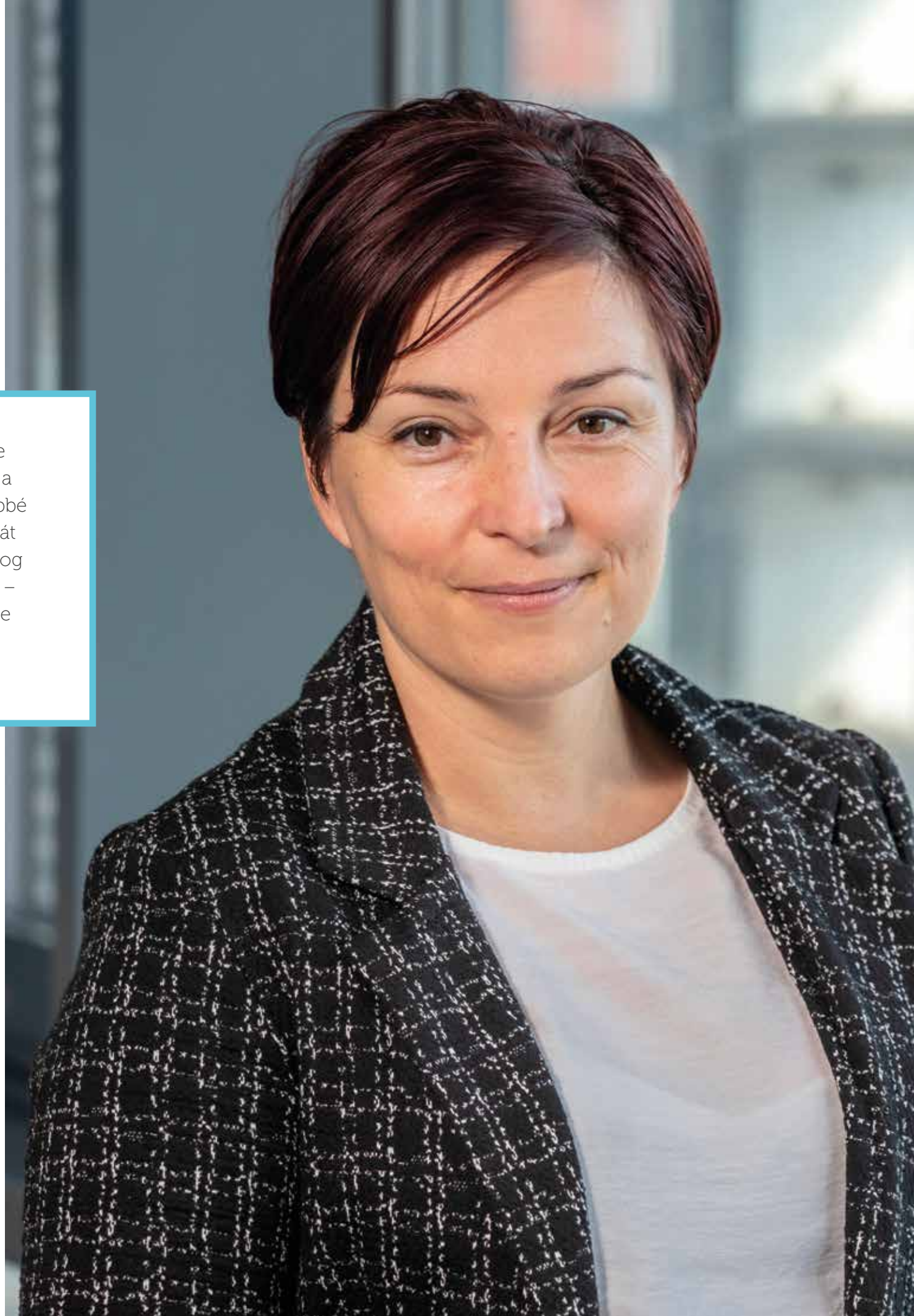
Őszinteségéből fakadóan megpróbáltatások során kellett átküzdenie magát. Azt azonban, hogy sohasem rejtette véka alá a véleményét, a mai napig nem bánta meg. Vallja, hogy a nehézségek is csak erősebbé tették. A sors pedig végeredményben mindig ott és akkor rendezte át az életét, amikor kellett, s ezzel irányba állította. Ezért lehet ma boldog és elégedett ember. Radics Katalin eddigi életútján lépkedünk végig – ízelítőt kapva a szívéhez közel álló művészi és az időközben előtérbe került műszaki érdeklődéséből, az önértékelési zavarok okaiból és következményeiből, valamint a generációváltás nehézségeiből is.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Az apai oldalról gyirmóti gyökerekkel rendelkező nagypapáig mindenképpen vissza kell menni a történetben ahhoz, hogy a kezdetektől felvázolhassuk a győrszemerei Radics család utóbbi negyed évszázadának történetét. A nagyszülőnek ugyanis egy lánya és két fia született, utóbbiak tovább vitték felmenőjük foglalkozását, mindketten lakatosok lettek. A fiuk közül Bertalan friss házasként a helyi termelőszövetkezetben a szakmájában dolgozott – a feleségével együtt, aki bár állattenyésztő volt, irodai tevékenységet látott el. A rendszerváltás tájkán a két fiatal gondolt egy nagyot, s egyéni vállalkozásba kezdtek a családi házuknál

lévő melléképületben, kisebb lakatosipari munkák ellátására. A tsz felszámolásakor azonban megvásárolhattak két épületet és egy nagyobb területet, ahol aztán 1997-ben megalakították a Radics-Ferron Kft.-t.

– A mai napig élénken él bennem, amikor a szüleim időt és fáradságot nem kímélve dolgoztak előbb a családi házuknál, majd az egykori termelőszövetkezet területén, de arra mindig ügyeltek, hogy a bátyám és én semmiben se szenvedjünk hiányt – meséli Radics Katalin, aki még szinte el sem kezdte az általános iskolát, a szomszédban lakó apai nagymamájának köszönhetően már meg tudott főzni egy komplett ebédet. – Nagyon szép gyerekkorunk volt, az alsó tagozatos éveinkre is szívesen emlékszem vissza. Győrszemeren, a szőlőhegyi településrészen laktunk, s ott helyben ki is jártunk az első négy osztályt. Kis létszámú

osztályokról lévén szó, vegyes csoportot alakítottak ki, így egy teremben tanult az 1. és 3., valamint a 2. és 4. osztály. Tekintettel arra, hogy a bátyám két évvel idősebb nálam, így az első két évben egy tanteremben tanultunk. Tanáromra, Csorvássyné Piroska nénire azóta is hálás szívvel gondolok, s ha néhanap találkozunk, őszinte szeretettel megöleljük egymást. A felső tagozatos iskola a községi központjában működött, oda is szívesen jártam. S hogy milyen szépek ezek az emlékek, az is bizonyítja, hogy bár a családommal már egy ideje Felpécen élek, Franciska lányom jövő szeptemberben ott kezdi majd az iskolát.

A most 5 esztendő kislány édesanyja viszont annak idején tanulmányait a Deák Ferenc Közgazdasági Szakközépiskolában folytatta, amely nem vált a szíve csücskévé. – Anyuék oldaláról elég erős bennem a művészi véna, mindig is imádtam rajzolni és festeni, úgyhogy 13 évesen el tudtam volna képzelni ilyen jövőképet is magamnak. A szüleim azonban a közgazdasági vonalat erőltették, minden bizonnyal a családi vállalkozásra is gondolva, ám még inkább azért, mert – egyébként teljesen jogosan – úgy vélték, hogy a bizonytalan művészi pálya helyett ez az irány megadja majd számomra a stabilabb megélhetés lehetőségét. És én magam is bizonytalan voltam, mit és hol kellene tanulni. Amikor ez ügyben dönteni kellett, még kicsit sem voltam tisztában az értékeimmel és képességeimmel, így aztán elfogadtam sorsom azon alakulását, amely nagyszerű osztálytársakat, ám kevésbé örömteli középiskolai „élményeket” adott. Utólag belegondolva azért elég különös, hogy nagyon jól ment a matematika az általános iskolában és a főiskolán is, közben meg nem annyira. Na és az is furcsa, hogy a középiskolában számos elégtelen osztályzatom volt német nyelvből, ezért aztán el is hittem, hogy nincs nyelvértéken, miközben ma német és angol nyelvből szakirányú középfokú nyelvvizsgám van, de németül már felsőfokú szinten beszélek. Persze, mindezekért már nem csak a tanárimat hibáztam

tom, nagyrészt rajtam és többek között az igazságérzetemen is múlt, hogy nem találtuk meg a közös hangot. A statisztikát viszont nagyon szerettem, meg a deákos ötödévet is, a más tanárok által oktatott banki ügyintézői technikumot. A szakosított közgazdasági vonalon a pénzügy is nagyon tetszett, s még az egyik bankban eltöltött gyakorlati időszakot is kedveltem, ám rávilágított arra, hogy – elsősorban az ügyfelek miatt – ez mégsem az én világom. Katalin az érettségit követő ötödéves képzés után 2001-ben felvételt nyert egyetemünk közgazdász szakára, amelyen két szemesztert teljesített is. – Aztán anyukám beteg lett, s emiatt hónapokra kiesett a munkából. Az soha nem volt elvárás, hogy a családi cégnél

lön is kiemelnék. Husz Anikót, aki azon felül, hogy az idegenforgalmi földrajzot és az idegenvezetést hihetetlen alázattal és tudással tanította, össze is fogta a hallgatói csapatunkat, valamint Happ Évát, aki megszerettette velünk a marketing szakirányt, s ezzel valóban fejlesztett minket. Nagyon örülök annak, ha velük valahol összefutok...

A főiskolai utolsó szemeszter részben árnyalja az idilli képet – ám nem az iskola hibájából. – A gyakorlati félévet egy rendezvényszervező irodában kezdtem, ám hatalmas csalódásként éltem meg, hogy nem szakmai feladatokat bízta rám. Jeleztem is a főiskolai illetékesek felé, hogy a fénymásolás és a levelek feladása aligha tesz hozzá bármit is a fejlődésemhez. Így végül

gített, elsősorban a nyelvi tudásával. Közben pedig egyre inkább belelátott a kft. működésébe, amely azóta is munkahelyéül szolgál. – Alapjaiban már a bátyámmal együtt visszük tovább a céget. Gergely bercsenyis szakközépiskolai végzettséggel dolgozott az Audinál, ahol a szerszámgyári présüzem gépbeállítójaként olyan tudást szedett magára, amit aztán autodidakta módon továbbfejlesztett, s a családi vállalkozásban is kamatoztatni tudott. Az ő modern szemlélete és apukám konzervatívabb felfogása persze ütközőpontot jelentett a generációváltás során, amely a vasárnapi családi ebédekre is rányomta a bélyegét. Ezek az összefüggések ma sem csak az étkezésről szólnak, a munka is mindig terítékre

A szüleim azonban a közgazdasági vonalat erőltették, minden bizonnyal a családi vállalkozásra is gondolva, ám még inkább azért, mert – egyébként teljesen jogosan – úgy vélték, hogy a bizonytalan művészi pálya helyett ez az irány megadja majd számomra a stabilabb megélhetés lehetőségét.

dolgozzak, de ebben a helyzetben nem is lehetett más választásom. Befejeztem a főiskolát, s ettől egy kicsit meg is könnyebbültem, mert bár tanultam rendesen, nem igazán varázsolt el a „száraz közgáz”. 20 évesen anyu mellett és helyett besegítettem a cégnél, majd miután jobban lett, döntenem kellett a hogyan továbbról. Gyakorlatilag a nulláról indulva belevágtam egy intenzív angol nyelvtanfolyamba és 9 hónap alatt középfokú nyelvizsgát szereztem. Ez újabb sikerélményt adott, melyhez már csak egy rádióinterjú kellett, s rögtön tudtam, merre kell haladnom. Az autóban ülve hallgattam azt a beszélgetést, melyben az Apáczai-karon induló új képzésről folyt a szó. Felkeltette az érdeklődésemet az idegenforgalmi és szállodaipari közgazdász szak, amire jelentkeztem is. Fel is vettek, így 2003-ban ismét nappali főiskolai hallgató lettem – és kivirultam. Élveztem a tanulmányaim minden pillanatát, abban a környezetben jó volt tanulni. Fantasztikus volt az a négy év, amely megadott számomra mindent, amit reméltem. Két oktatót kü-

válthattam, ennek eredményeként az Audi Hungaria motorlogisztikára kerültem, ahol teljesen más hozzáállással talákoztam és sokat tanultam. Örültem annak is, hogy a munkámnak köszönhetően a diploma megszerzése után a vállalatnál két állásajánlatot is kaptam. Az R4 motorszéria és az előszéria logisztika közül az utóbbit választottam, s az új alkatrészek diszponenseként – immár audis munkatársként – munkába is álltam. Öt éven át nagyon szerettem ott dolgozni, aztán ismét kisarkosodott a jellemvonásom. Új terület, új főnök, akivel nem találtam meg a közös hangot. Ennek a megfelelő helyen hangot is adtam, ahogy annak is, hogy összeférhetetlenség miatt szeretnék területet váltani. Meg is volt a helyem, ahol tárt karokkal fogadtak volna, ám a területem nem engedett el, mondván, a helyemre nincs emberük. Úgy éreztem, ebben a helyzetben nem tehettem mást, beadtam a felmondásomat – és hazamentem. Ennek pont tíz éve. A haza ez esetben a családi céget jelentette, ahová már korábban is bese-

kerül. Az azonban elvitathatatlan, hogy az alatt a három év alatt, amióta a bátyám átvette az ügyvezetést és a műszaki tevékenység irányítását, a beszerzett hegesztőrobotokkal ugrásszerűen fejlődött a cég. A pénzügyet vezető, a dolgokat nagyon reálisan látó anyukámtól megtanultam, hogy egy jó ötlet-hez egy esetleges rossz finanszírozás nem megoldás. Miközben veszem át tőle is a feladatokat, a műszaki ismereteimet is folyamatosan bővíttem. Az irodai munka azonban önmagában nem elég, ezért mindig visszatérek az alkotó tevékenységhez. Ahogy apukám sem hagyott fel a fizikai munkával, s ahogy anyukám is mind a mai napig szívesen segít az üzemben is, úgy nekem is szükségem van olyan tevékenységre, mellyel valamit létrehozok. Szívesen szerelek vagy robotot rakok, de izgalmas kihívásként élem meg az élhajlító programozásának az elsajátítását is. Meg persze festek és rajzolok, mert azt továbbra is szívből szeretem. Ahogy a jelenlegi helyzetemet is. Így kerek az életem! ■

22
23 | győri
nemzeti
színház

A SZÍNHÁZ ÖRÖM AZ ÖRÖM ÜNNEP

www.gyoriszinhas.hu

CSAK AZ ÁROKÁSÁST LEHET FELÜLRŐL KEZDENI

PARTNER AZ ÜZLETI MEGOLDÁSBAN

Ez év nyaratól Molnár & Partners néven folytatja tevékenységét az üzleti megoldásokat kínáló, győri központú cégcsoport. Az új megnevezés utal a tulajdonosi szerkezetben bekövetkezett változásokra és az alapítóval való szoros együttműködésre is: az egyes üzletágak vezetői partnerre váltak, így immár tulajdonosi minőségükben is bizonyíthatnak. Tavasz lapszámunkban a könyvvizsgálati területet vezető Gulyás Pétert mutattuk be, aki első diplomáját a Széchenyi István Egyetem közgazdászképzésében szerezte. Ezúttal Varga Juliannával ismerkedünk meg, aki a számviteli szolgáltatás szakterületét vezeti, s aki ugyancsak egyetemünkön végzett.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC

FOTÓ: KÖNCZÖL JÁNOS

Csornai vagyok, az általános iskolai tanulmányaimat követően Sopronba jártam, ahol a Fáy András Közgazdasági Szakközépiskolában számvitel-pénzügy szakirányban végeztem – meséli Varga Julianna, aki azt követően a Széchenyi István Egyetem jogelődjén szerzett diplomát, 21 évvel ezelőtt. – A számvitelt Győrött igazából Sziva Miklós szeretett meg velem, a tanár úrral a munkám során egy bizonyos cég esetében a mai napig együtt dolgozom. Azt még mindig sajnálom, hogy lehetőség híján számviteli szakirányban nem tudtam győri egyetemi diplomát szerezni, így tanulmányaimat plusz két év erejéig a Nyugat-Magyarországi Egyetemen folytattam. Az pedig külön szívfájdalmam, hogy Győrben már meg is szüntették a számviteli szakirányt. Ez érződik is azokon, akik gyakornokként vagy már diplomásként hozzánk jönnek, hiszen tudásukban a számvitel már jóval kevésbé hangsúlyos. Nekem a győri főiskolai évek megadták az alapokat, s közben még a mérlegképes könyvelői képzést

is el tudtam végezni. Számviteli szakon egyébként alig húszan voltunk, úgyhogy ettől még inkább családias volt a hangulat, amely pozitív értelemben az oktatásra is rányomtatta a bélyegét. Julianna a jelenlegi – egyben első – munkahelyére álláshirdetés útján került. – A Kisalföldben láttam, hogy a győri irodabővítéshez munkatársakat keresnek. Jelentkeztem ide, meg egy ipari parkban működő céghez is. Az döntött, hogy itt partnerek voltak abban, hogy az elképzeléseimnek megfelelően okleveles könyvvizsgálói végzettséget szerezzek. Az előírt, három éves szakmai gyakorlattal a hátam mögött bele is vágtam Budapesten az ötéves képzésbe. Munka mellett minden pénteken és szombaton a fővárosba járni, s közben tanulni, nem volt egyszerű. Furcsa visszagondolni arra is, hogy amikor itt munkába álltam, két fővel működött a győri iroda, most pedig hatvan munkatárssal.

Az interjúból kiderült az is, hogy Julianna annak idején azért választotta a gazdasági irányt, mert a család egyik ismerőse ezen a területen dolgozott. Fel sem merült számára más, így került a leghűségesebb városba, s az ottani le-

ánykollégiumba. – Az önállósággá válásban ez komoly lépés volt, amit őszintén ajánlok mindenkinek – teszi hozzá, majd arról beszél, hogy Budapest és a Közgáz is felmerült a továbbtanulásnál, ám a győri egyetemet szimpatikusabbnak találta. – Tudat alatt a döntésben az is szerepet játszott, hogy a nővérem akkor már Angliában, míg a húgom Németországban élt, én már nem akartam „elhagyni” a szülőket. Érdekes, hogy mi lányok hárman voltunk testvérek és nekem is két lányom van. 2014-ben születtek az ikreim, utána két évig velük voltam otthon.

– Én akkor fizikai értelemben Juli helyét foglaltam el, akkor még az Árpád úti irodában – veti közbe mosolyogva Gulyás Péter, aki a cég jövőjével kapcsolatos „blokk” miatt tartott velünk a beszélgetésen.

– Aztán 2016-ben részmunkaidőben visszatértem, pont akkor, amikor javában zajlott a Molnár és Bányai Kft. költözése a jelenlegi, Liszt Ferenc utcai irodánkba – tér vissza élettörténetéhez Julianna, aki az új felállásban tulajdonos-vezetőként felel a számviteli szolgáltatás minőségéért, fejlesztéséért.

A felsőoktatásnak elsősorban az életre kell, kellene felkészítenie a hallgatókat, s a munka világára formálni őket. Arra nevelni, hogy egy bizonyos szabályrendszeren belül kreatívak tudjanak lenni.

S ezzel már el is jutottunk a találkozásunk másik fontos témájához, a cég életében bekövetkezett nyári változásokhoz, melyek messze túlmutatnak a névváltáson. – Ilyen ügyfélszám és szakmai kihívás mellett szükség volt a kompetens vezetők belső utánpótlására – mondja Péter, aki szerint egy szakember egy terület specialistája lehet. – Nagyon sok a speciális feladat, ezért kockázatos lenne, ha nem lenne elegendő időnk és kompetenciánk. Elköteleztettek vagyunk a tudás alapú értékek és a folyamatos fejlődés mellett, amelyet az alapítók kezdettől fogva képviselnek. Ezért számítunk a továbbiakban talán az eddiginél is nagyobb mértékben a Széchenyi István Egyetemre, ahol munkatársaink mintegy fele végzett, s ahonnan zömében a gyakornokaink is érkeznek.

– Jelenleg két szakmai gyakornokunk van, egyiküket részmunkaidőben fel is vettünk bérszámfejtőnek, merthogy a jelek szerint az számára a legideálisabb szakterület – folytatja Julianna. – Nagyon fontos, hogy a hallgató a három hónapos gyakornoki tevékenysége során pontos képet kapjon arról, hogyan is működik egy könyvelő iroda. – A felsőoktatásnak elsősorban az életre kell, kellene felkészítenie a hallgatókat, s a munka világára formálni őket. Arra nevelni, hogy egy bizonyos szabályrendszeren belül kreatívak tudjanak lenni. A szakmai és a személyi fejlődést tekintve Kürti Sándor egyik mondata jut eszembe, mely szerint csak egyetlen dolgot lehet felülről kezdeni: az árokásást. A tudásban csak felfelé, a folyamatokat és összefüggéseket megismerve lehet lépcsőről lépcsőre lépegetni, a motiváció állandó fenntartása mellett – mondja Péter, aki szerint a cég újfajta partneri struktúrája a közép- és hosszú távú növekedési stratégiát segíti. Oly módon, hogy a szakterületekre specializálódott kulcsemberek – Gulyás Péter és Varga Julianna mellett Horváth Gabriella – tulajdonosi minőségükben érdekeltté váltak az alapítóval, dr. Molnár Barnával és családdal.

jával a hatékony üzemeltetésben és a továbbfejlesztésben. – A szakmaiság mentén szeretnénk fejlődni, s gyorsabb döntéshozatallal még rugalmasabb ügyfélszolgálatot elérni. Mind inkább megfelelve a piaci igényeknek, melyhez elengedhetetlen a digitális fejlődés is. Közben nem teszünk le arról sem, hogy tovább terjeszkedjünk az

országban. Arra gondolva, hogy azokkal az ügyfeleinkkel tartsunk, amelyek más régióban is megvetik a lábukat. A még tökéletesebb ügyfélszolgálat érdekében igyekszünk levenni a lehető legteljesebb mértékben az üzleti megoldásokkal járó terheket a partnereinkről, hogy azok kizárólagosan a saját szakterületükkel foglalkozhassanak. ■

2023. JANUÁR 8., VASÁRNAP, 19:00 ÓRA

HELYSZÍN: RICHTER TEREM, GYŐR

búék győr 2023!

2023. JANUÁR 23., HÉTFŐ, 19:00 ÓRA

HELYSZÍN: RICHTER TEREM, GYŐR

tündérmese

2023. FEBRUÁR 1., SZERDA, 19:00 ÓRA

HELYSZÍN: RICHTER TEREM, GYŐR

rómeó és júlia

2023. FEBRUÁR 5., VASÁRNAP, 17:18 ÓRA

HELYSZÍN: RICHTER TEREM, GYŐR

rómeó és júlia 17:18

2023. MÁRCIUS 4., SZOMBAT, 15:00 ÓRA

HELYSZÍN: MUSIKVEREIN - GROSSER SAAL, BÉCS

musikverein

FENNTARTÓ

FŐSZPONSZOR

TÁMOGATÓK

**GYŐRI
FILHARMONIKUS
ZENEKAR**

mindenki játszik

GYFZ.HU

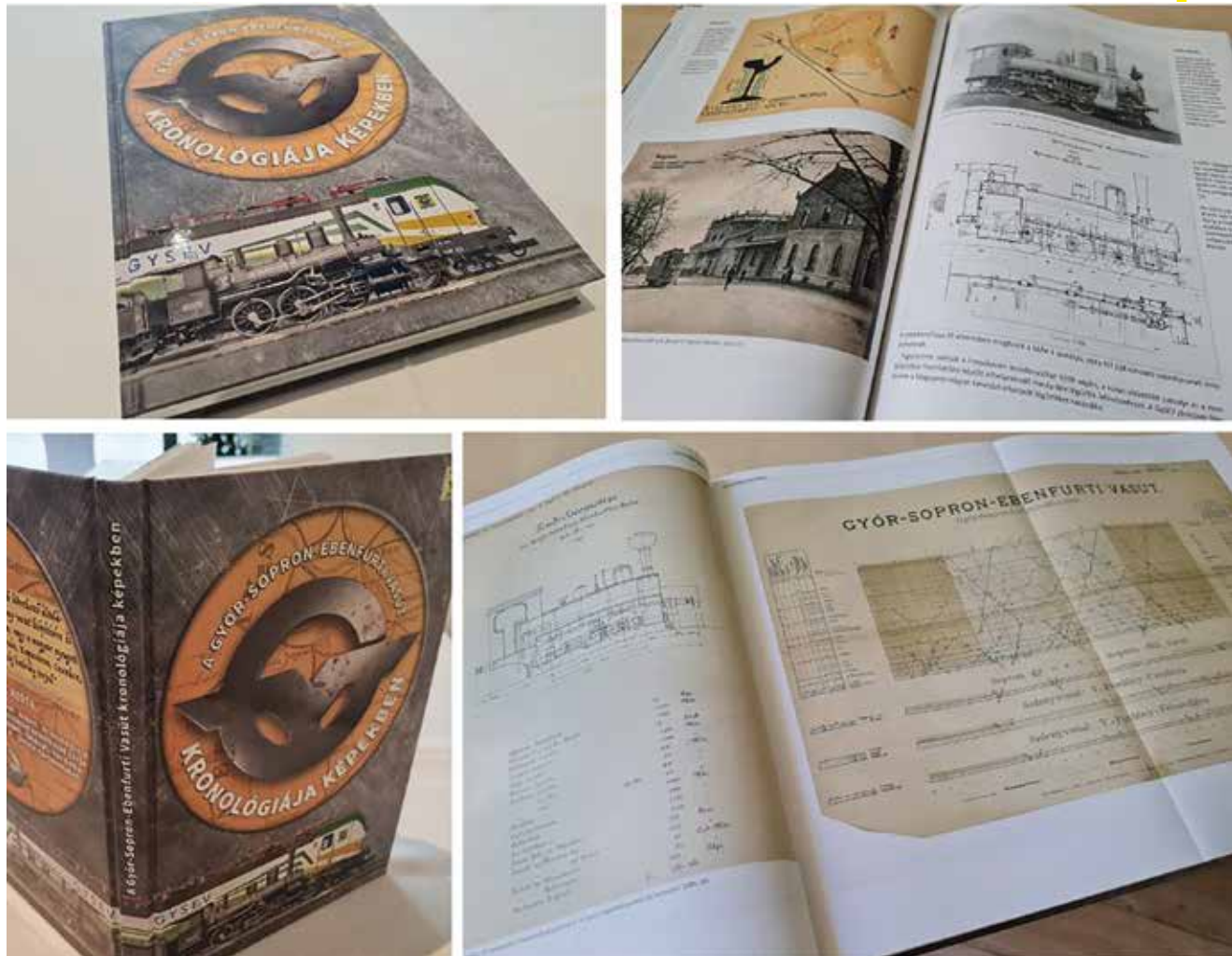
TANISAWA HARUKA
oboaművészünk

A GYSEV TÖRTÉNETE – SZÉCHENYIS SZÁLAKKAL

A vasúttörténetírás hálás téma. A régi járművek, a közlekedés történetéhez kapcsolódó érdeklődés kiemelkedik az egyéb ipari, gazdasági, vagy tudományos szakterületek története iránt megmutatkozó közönségigény közül. Az általános érdeklődés – a szintén sokakat érdeklő helytörténeti és családtörténeti kiadványokhoz hasonlóan – természetesen különböző színvonalú munkákat eredményez az elsődleges forrásokat nem használó, szöveggyűjteményként értelmezhető kompilációktól a tudományos igényességgel megírt munkákig. Szintén sajátos műfajt képviselnek a vállalati irodalom termékei, amelyeket a nagyobb múlttal rendelkező gazdasági társaságok, jellemzően egy-egy kiemelkedő évforduló alkalmából adnak ki. Tóth Sándor Frigyes soproni vasúttörténész ebben a metszetben minden tekintetben középen álló, a vasútbarát nagyközönség számára is érdekes, a vállalati PR céljait is szolgáló és a tudományos kutatás számára is hasznosítható munkát készített a GYSEV Zrt. 150 éves jubileumára „A Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút kronológiája képekben” címmel.

Az eredeti dokumentumok, cégiratok, térképek, tervrajzok, fényképek és korabeli kiadványok jó minőségű reprodukcióit tartalmazó kötetet minden vasútbarát és a régió helytörténete iránt érdeklődő számára jó szívvel ajánlom.

SZÖVEG: **HOMOR PÉTER**
FOTÓ: **GYSEV**

Tóth Sándor Frigyes a drezdai Friedrich List Közlekedési Főiskolán, vasúti járműtechnika szakon végzett 1979-ben. Az intézmény a Drezdai Műszaki Egyetembe történő beolvadásáig a győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola fontos németországi (Német Demokratikus Köztársaság-beli) partnerintézménye volt. Műfaja kronológia, tehát dátumokhoz kötve felsorolja a vállalathoz kapcsolódó fő eseményeket, melyet páratlan dokumentum és fényképanyag egészít ki. A dokumentumok felkutatásával a GYSEV történetét összegző monografikus mű alapjait teremtetten meg a szerző. Különösen, ha figyelembe vesszük a kötet nagytetvért, a szerző magánkiadásban meg-

jelent, „A Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút kronológiája” című, azonos koncepcióval megjelent hatkötetes kiadványt, amely közel háromezer oldalon bővíti a közreadott dokumentumok körét. A kis példányszámban kiadott munkát a győri Dr. Kovács Pál Könyvtár Helyismereti Gyűjteményében, vagy az Országos Széchényi Könyvtárban lehet tanulmányozni. A témában elmélyedni vágyóknak még egy szerzőt szeretnék kiemelni. A térségbeli vasúti közlekedés és a társadalom kapcsolatának magas színvonalú, tudományos alaposságú feldolgozását Horváth Csaba Sándor, a Széchényi István Egyetem Apáczai-karának oktatója végzi. A szép kiállítású kötet a 150. éve, 1872. október 15-én elfogadott, a Győrtől Sopronon át Ebenfurt irányában az ország határáig elvezetendő elsőrendű gőzmozdonyvasút kiépítéséről szóló

1872. XXVII. számú törvénycikk kibocsátásának jubileumára jelent meg. A GYSEV Zrt. erre az időpontra, mint működésének indulására tekint. Az emberi emlékezet és intézményi évfordulók sajátossága is, hogy egy kitüntetett időpontot ragad meg emlékezésre. A történeti elemzés szempontjából ezek az események a legtöbb esetben egy hosszabb folyamat részei, amit a kronológiában felsorolt események is alátámasztanak. A törvény kihirdetését követően az Ebenfurt-Sopron-Győr vasútvonal építkezése 1873-ban kezdődött meg. A vasúti részvénytársaság 1875-ben alakult. A Győr és Sopron közötti vasútvonalat 1876-ban nyitották meg, míg a Győrtől a magyar-osztrák államhatárig húzódó teljes vasútvonalon 1879-ben indult meg a forgalom. Az első világháborúig tartó időszakot tekintve a GYSEV története a dualizmus

kori Magyarországon meginduló ipari modernizáció és gazdasági átalakulás jellemző példája – az 1896-ban alapított győri Magyar Waggon- és Gépgyárhoz hasonlóan. A megalakított társaság mögött frankfurti gyökerű, de nemzetközi tevékenységet végző Erlanger Bankház magyarországi érdekeltségei álltak. Ebből a korszakból a történeti kronológiát korabeli dokumentumok, részvények, térképek, tervek, újságcikkek egészítik ki. Érdemes megemlíteni a Fertő-tó keleti oldala vasúti forgalmának ellátására 1897-ben alapított Fertővidéki Helyi Érdekű Vasút Részvénytársaságot (FHÉV), amely a mai napig a GYSEV tulajdonaként működik. Mint később látni fogjuk, a FHÉV a GYSEV mellett a szocialista korszakban különlegességnek számító vállalként Ausztriában is működött. A két világháború közötti időszak kronológiáját a fent említett egyedi dokumentumok mellett és vasúti járműveket és épületeket ábrázoló történeti értékű fotók mellett megjelennek a korabeli vasutat működtető emberek, az állomások személyzetének csoportfotóitól kezdve a Soproni Mozdonyvezető Körének táblóján át a vasúti éttermek személyzetét megörökítő fotókig.

A békés korszakot megörökítő felvételeket a második világháború eseményei követik, melyet a vasutat ért bombatalálatok térképei, az elpusztult épületeket dokumentáló felvételek, és a háborút követő újjáépítés fotói egészítenek ki. A világháború után egy gyökeresen megváltozott történeti korszakba lépünk át. 1945 után az osztrák érdekeltségek miatt a GYSEV és FHÉV de facto államosítása elmaradt, a két vállalat részvénytársaságként működött tovább a Magyarországon kialakult a szovjet típusú rendszerben is. A szocialista korszak fotói közé főleg Sopron és osztrák területekről származó fényképek kerültek, de felbukkan felvétel például a győri Rába-híd 1984. évi avatásáról is. A rendszerváltást követő időkből a vasútvállalat magyarországi területi terjeszkedését és az uniós csatlakozás következményeit emelem ki. 2001 óta a GYSEV üzemelteti a Sopron–Szombathely vasútvonalat, amelyhez tíz éven belül a kőszegi, porpáci leágazások, a Rajka–Porpác és Körmend–Szentgottárd vasútvonalak csatlakoztak. Az uniós csatlakozást követően helyreállt

a történelmi okokból szétszakadt regionális közlekedési hálózat egy része, a Bécs–Bécsújhely–Németkeresztúr, illetve a Bécs–Pozsony vonalon, valamint a Nezsider felé közlekedő, az osztrák államvasút által működtetett járatok a magyar pályaszakaszokat is igénybe veszik. Az uniós versenyszabályozási előírások miatt pedig leváltak az anyacégről az áruszállító üzletágak, amelyet a magyar oldalon a GYSEV CARGO Zrt., az osztrák oldalon a Raaberbahn Cargo GmbH végez.

A kötet függelékébe került hasznos adattár a GYSEV üzleti teljesítményéről fellelhető adatokat és a vezetők adatait tartalmazza. Különlegességként az első mozdonyvezetők neveit is felsorolja.

A GYSEV vonalai Győr nyugatról érkező vasútforgalmának jelentős részét biztosítják, az innen érkező vonatok Győrbe érkezve lépnek át a MÁV üzemterületére. A GYSEV központja a győri pályaudvar előtt húzódó Vásártéren működött 1875–1880 között, majd az üzletigazgatóság 1880-ban Sopronba költözött. 1898 óta folyamatosan a mai Mátyás király utca 19. száma alatti székházban működik. (A vállalat magyarországi székhelye 2004 előtt Budapesten volt.)

Az 1968-ban alapított Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola fontos feladata volt a vasúti ágazat szakemberutánpótlásának biztosítása. A vasúti szakemberek képzését a Vasútközlekedés Felsőfokú Technikum beolvasásával Szegedről költöztették Győrbe 1974-ben. A GYSEV és a főiskola közötti kapcsolatot „A jövő üzemelnöke” főiskolai lap digitalizált archívumból származó három cikk rövid bemutatásával illusztrálok.

1975 októberében Lisiczky Lajos igazgató „A GYSEV szerepe Győr-Sopron megye városainak közlekedésében” című cikkében részletesen ír a vasúttársaság korai működésének győri vonatkozásairól. A GYSEV Győrben önálló épített állomást a város dél-nyugati külső kerületeiben fekvő Kálvária-réten (melynek tervrajzait megtaláljuk a kronológiában is). Azonban a központtól való távolság gondokat okozott, amelynek megoldására a személyszállítás terén az omnibusztól a lóvasútig számos szolgáltatást bevezettek, a

teherfogalom megkönnyítésére pedig a győri főpiacon árufelvételi irodát nyitottak, míg a Rába-parton gabona rakodóhelyet alakítottak ki. A GYSEV 1885-től az addigra magyar állami tulajdonban került győri pályaudvart használta személyszállítás céljára.

A főiskola oktatói és hallgatói rendszeresen szerveztek kirándulás a GYSEV üzemeltetésében Nagycenken működő – és egyben a névadó Széchényi Istvánhoz is kötődő – múzeumvasúthoz. 1987 májusában például egy nagycenki konferencia szünetében a főiskola akkori vezetői, Horváth András és Kiscelli László a mozdonyt is vezethették.

1990 áprilisában Hanz Gustav Edöcs Gőzmozdonyok című kiállítását Megyik Ferenc, a GYSEV akkori igazgatója és Szekeres Tamás, a Széchényi István Főiskola főigazgatója közösen nyitotta meg. A kronológia alapján Hanz Gustav Edöcs 1976 és 1979 között a GYSEV osztrák üzemvezetőségének igazgatója volt, amely posztot édesapja, Edöcs János 1934 és 1938 között szintén betöltötte. Hanz Gustav Edöcs elismert fotográfusként nemcsak a vasutak, hanem a Hortobágy lelkes fotósa volt és cigányportéival is jelentős hírnevet szerzett.

A GYSEV, a Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola és utódintézményei, így a Széchényi István Egyetemen végzett hallgatók számára fontos felvevő vállalat. A Győrben végzett diákok közül az intézmény számos vezetőt is adott. A jelenlegi menedzsmentben Széchényi-alumni Kövesdi Szilárd elnök-vezérigazgató, Varga András gépészeti igazgató, Boda János, a GYSEV CARGO Zrt. vezérigazgatója és Ikker Tibor pályavasúti igazgató.

Az eredeti dokumentumok, cégiratok, térképek, tervrajzok, fényképek és korabeli kiadványok jó minőségű reprodukcióit tartalmazó kötetet minden vasútbarát és a régió helytörténete iránt érdeklődő számára jó szívvel ajánlom. ■

Tóth Sándor Frigyes: A Győr-Sopron-Ebenfurti Vasút kronológiája képekben. Sopron, GYSEV Zrt. 2022. IV, 341 p.

MARISKA VILMOS

SZIGORÚSÁGA MIATT MINISZTERI RENDELET IS SZÜLETETT

A közgazdasági író, egyetemi tanár 1844. október 24-én született a Gömör megyei Rozsnyón – Mariska Vencel és Grajlich Friderica gyermekeként. Felesége: Horvát Mária. Négy gyermekük született: István, Margit, Vilma, Vilmos. Édesapja székesegyházi karigazgató volt. 1862 és 1866 között pesti jogi tanulmányai mellett zongoristaként is fellépett, elismert zenei nagyságok is méltatták zongorajátékát, de Mariska Vilmos inkább a tudományos pályát választotta.

SZÖVEG: BICZÓ ZALÁN

Egyetemi tanulmányait nehezítette, hogy három évig tartó szembetegsége miatt barátai olvasták fel neki a megtanulandó tananyagot, így készült fel a doktori és ügyvédi szigorlatra. 1865-ben a pesti egyetemen jogtudományi doktori oklevelet, 1866-ban ügyvédi vizsgát tett. 1866-tól egy évig joggyakornok a pesti ítélőtáblánál. 1868 februárjában a kassai jogakadémián tanársegéd lett, majd 1868 szeptemberében Győrbe került és a Győri Kir. Jogakadémiánál az államtudományok kinevezett tanára lett, ahol megbízták a statisztika oktatásával is. Győrbe kerüléséről a helyi sajtó is írt a Győri Közlöny 1868. október 8-i számában: „A politikai tudományok tanszéke dr. Mariska Vilmos kassai kir. jogakadémiai tanársegédet győri helyettes rendkívüli tanárrá nevezte ki.” Győri tartózkodása alatt is már írta a Pénzügytan című könyvét. Tudományos munkájára nagy hatással volt a győri születésű Kautz Gyula közgazdász. A Győri Kir. Jogakadémia fennállása alatt (1867–1892) még három kiemelkedő statisztikatanár oktatott, így Mariska mellett Pisztóry Mór (1868–1874), Zorn Vilmos (1874–1891) és Horinka Imre (1875–1890). (A Széchenyi Alumni Magazinban Pisztóry Mórról és Zorn Vilmosról ezen a hasábkon már megemlékezünk – a szerk.)

A Budapesti Közlöny 1869. május 8-án megjelent számában olvashattuk, hogy Mariska doktort a nemzetgazdaság- és pénzügytanból egyetemi magántanárrá képesítették. Legidősebb gyermeke a győri tanársága alatt született, erről tanúskodik a városi levéltárban megtalált anyakönyvi bejegyzés: Mariska Vilmos dr. jogtanár és Horvát Mária Győr-Belváros 24. szám alatti lakosoknak gyermeke született 1869. június 7-én, akit másnap Istvánnak kereszteltek. Keresztszülők: Horvát Istvánné szül. Sargulja Mária és Theodorovich István pestmegyei aljegyző. Keresztelője Koch Adolf városkaplán volt a későbbi neves tudós. Röviddel ezután, 1869. július 14-én, saját kérelmére a kassai jogakadémiához helyezték viszsza, ahol a nemzetgazdaság és pénzügytan, továbbá a magyar pénzügyi törvények tanáraként működött. Az 1891. augusztus 12-i királyi kinevezéssel a budapesti egyetemen lett rendes tanár, az újonnan felállított pénzügytan és pénzügyi jog tanszék első tanára – egészen haláláig. Magas egyetemi vezetői tisztségbe is emelkedett: 1900–1901-ben a budapesti egyetem jogi kar dékáni teendőit is ellátta. Oktatói munkája mellett élénk tudományos tevékenységet végzett, kézikönyvet írt a nemzetgazdaságtan és a pénzügytan témakörben és adójogi tanulmányokat is megjelentetett. A pénzügyi jog, a pénzügytan, a pénz és helyettesítői, illetve a javak eloszlá-

Egyetemi tanulmányait nehezítette, hogy három évig tartó szembetegsége miatt barátai olvasták fel neki a megtanulandó tananyagot, így készült fel a doktori és ügyvédi szigorlatra. 1865-ben a pesti egyetemen jogtudományi doktori oklevelet, 1866-ban ügyvédi vizsgát tett.

sának és fogyasztásának tana címmel tartott tanórákat. Mariska Vilmos kiváló és roppant szigorú szakember volt, aki a hallgatóktól komoly tudást kívánt meg. Még külön miniszteri rendelettel is figyelmeztették a professzort arra, hogy – a 70 százalékos aránnyal – túl sok jelöltet buktat meg. Több, nagy hatású könyvet is írt. Pénzügytan különös tekintettel a nevezetesebb államok háztartására – Pest, 1871. A magyar pénzügyi törvényisme. Folytonos vonatkozással a magyar államháztartásnak a legújabb időig terjedő tényleges eredményeire – Budapest, 1875. (A mű 30 év alatt nyolc kiadást ért meg.) Bélyeg- és illetékszabályok – 1876 (2. jav. kiadás, 1880). Az államgazdaságtan (pénzügytan) kézikönyve – 1885. (A mű öt kiadást ért meg.) A könyvek mellett számos tanulmányt és értekezést is írt a Közigazgatási Lapokba és a Jogtudományi Közlönybe. Felesége halálakor, 1908-ban az Üllői út 95.sz. alatt laktak. Utolsó lakhelye: Budapest, Boráros tér 6. 1912. március 19-én halt meg, 22-én az egyetemi templomban gyászmisét mondtak lelki üdvéért, majd másnap Abaúj-Szepiben a családi kriptában helyezték örök nyugalomra. ■

Irodalom- és sajtójegyzék: A politikai tudományok tanszéke = Győri Közlöny, 1868. október 8. p.3. – Sz Győr 81/1869. június 7. – Ország-Világ, 1901. június 9. p.1. (dr. Mariska Vilmos fényképe is látható) – Szinnyi József: Magyar írók élete és munkái, 8. kötet. Budapest, 1902. 597,598. hasáb – HA Budapest IX.ker. 877/1912. – Gyászelentés – Mariska Vilmos meghalt = Pesti Napló, 1912. március 20. p.10. – Egy szigorú professzor = Pesti Napló, 1912. március 21. p.9. – Mariska Vilmos meghalt = A Világ 1912. március 30. p.3. – Gyászelentés – Ferenczi Zoltán: A statisztikaoktatás tudományos műhelyei Győrben 1800–2005. Budapest, KSH Levéltár, 2006. – Biczó Zalán: A győri jogászképzés évszázadai – Győr, 2008.

SZEGET SZEGGEL, AVAGY JÓ BORNAK IS KELL A CÉGÉR?

Aranyhajó, Rigófészek, Fekete kutya, Vastuskó, Arany oroszlán...
Megannyi gyönyörű régi győri cégér, amelyekkel jártunkban keltünkben
ma is találkozhatunk városszerte. A céhes korszakból ránk hagyott,
igényesen kidolgozott korabeli reklámtáblák megidézik előttünk a múltat
és nosztalgiát ébresztenek a járókelőkben.

SZÖVEG: HEGEDŰS PÉTER
GRAFIKA: VÁRAY IBOLYA ANNA

FEHÉR OROSLÁN ÉS FEKETE SAS

Győr – az ország nyugati kapujának szerepében tetszelegve – mindig is vonzónak számított a külföldi iparosok, kereskedők számára, akik százával telepedtek le és nyitották meg boltjukat városunkban. Abban a korszakban, amikor az emberek többsége még sem írni, sem olvasni nem tudott, a tulajdonosok kénytelenek voltak könnyen felismerhető ábrákkal, mesterségük szimbólumaival hirdetni az üzleteiket, hogy a potenciális vevők könnyedén rátaláljanak. Egy olló rajza összetéveszthetetlenül közölte az érdeklődővel, hogy ott helyben meg tudja varratni elszakadt ruháját, ahogyan egy álló ábráját látva, mindenki azonnal tudta, hogy ott patkoltathatja meg a lovát. A lakatos kulcsot, a borbély réztányért, a kocsmáros hordót festetett a cégérére.

A győri üzlettulajdonosok valamilyen okból kifolyólag különös vonzódást érezhettek a különféle színek és állatok irányában. A Fehér oroszlán nevű szatcsbolt tulajdonosa büszkén hirdette,

hogy a nála kapható gylcs és vászon erőssége vetekedik az oroszlán erejével. A Kossuth Lajos utca 28. számú ház homlokzatán ma is látható az egykori Arany bárány fogadó remekművé cégérének másolata. Itt szállt meg többek között Ferenc József császár és öccse, Miksa főherceg is. Semmivel sem maradt el mögötte a Fekete sas nevű vendéglő, amely 1849 tavaszán a derék Lenkey János honvédtábornokot látta vendégül. A borkimérések cégéire kötetlen szalag színéből még arra is következtetni lehetett, hogy fehér vagy vörös bort szolgálnak-e fel odabent. A múlt század elején a Tejfölös közben még látható volt az a bádog elefánt,

Abban a korszakban, amikor az emberek többsége még sem írni, sem olvasni nem tudott, a tulajdonosok kénytelenek voltak könnyen felismerhető ábrákkal, mesterségük szimbólumaival hirdetni az üzleteiket, hogy a potenciális vevők könnyedén rátaláljanak.

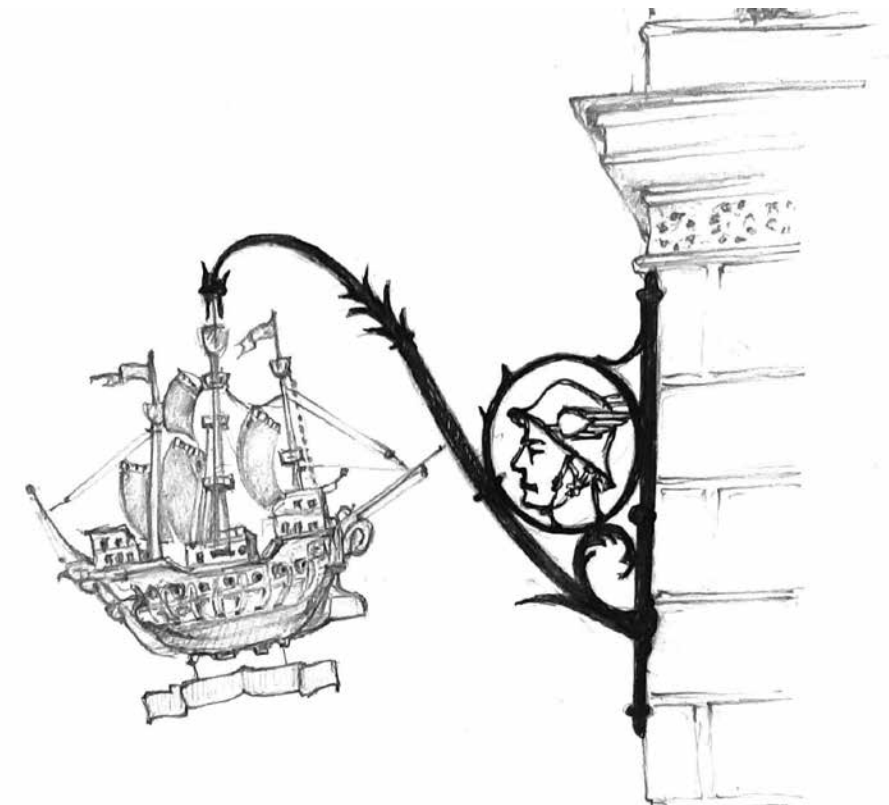
amely Kubicek Adolf fűszerkereskedését reklámozta. Prettenhoffer József festékboltos viszont – érthető okokból – lecserélte fekete kakas ábrázolását a sokkal színesebb tollazatú páváéra. 1895-ben Frantsik Andor gyógyszerész ezzel a hirdetéssel reklámozta a Kazinczy utca 18. szám alatt újonnan megnyitott, a Fekete kutyához címzett drogériáját: „Üzletemben valódi, legjobb minőségben és jutányos áron kaphatók angol, francia, német és más illatszerek, szappanok, hölgyporok és más pipereszerék, kiváló minőségű ruha-, fej-, köröm- és fogkefék. Finom kínai és orosz teák, rumok, valódi francia cognacok, szörpök és gyógy-

czukorkák. Mindemellett sebkötöző szerek, sérvkötők, inhaláló készülékek, fecskendők és gumi óvszerek.”

A KRESZTA-HÁZ FANTOMJA

A győri céhmesterek mindenki másnál leleményesebbnek bizonyultak abban, hogyan reklámozzák szolgáltatásaikat, értékesíteni kívánt portékáikat. Néha már a megfelelő név választás is elegendőnek bizonyult. Erről tanúskodik például Tőke Ferenc fűszerkereskedő ötlete, aki 1938-ban vásárolta meg a Megyeház utca. 14. sz. alatt található boltját előző tulajdonosától, a köztisztletnek örvendő Rigó Ferenctől. Ezt követően megbízta a híres ötvösművészt, Schima Bandit, hogy kovácsoljon vasból egy rigófészeket, amelyet a bolt bejárata fölött helyezett el. Pós Dezső vaskereskedő ugyanakkor egy vasmacskát csináltatott magának cégér gyanánt. Hasonló asszociatív okok vezethették azt a vendéglőst, aki a kocsmáját egy megtörtént eset után nevezte el Hét Pofonnak. A híres győri Kreszta-ház sokáig egy, az egyik ablakában kívülről is jól látható, szellemszerű figurával csábította a járókelőket. Sokan találgatták, hogy mi lehet rejtélyes alak valójában. Egy kis kukta, egy törpe? A tulajdonosok persze nem oszlatták el találgatásokat. Csak nemrég derült fény az igazságra, mely szerint valójában egy Dr. Oetker sütőport reklámozó mellszobrot tettek ki díszként az ablakba.

Amikor Dallos Mátyás kocsmáros megnyitotta Vörös Rókházhoz címzett fogadóját a belvárosban, vendégcsalogató szándékkal a kocsmá bejárata elé helyezett egy ketrecbe zárt élő rókat. Számításában nem is csalódott, mert a különös látványosságnak köszönhetően alig győzte kimérni a neszmélyi és nyúli szőlővidékről hozatott borát. Amikor a szerencsétlen állat hónapokkal később elpusztult, egy Tóbiás nevű helyi festőművésszel pingáltatott egy tátott szájú rókat egy bádoglemezre, amelyet aztán cégér gyanánt ki is akasztott a kocsmá bejárata fölé. Győr legismertebb cégére azonban minden bizonnyal a Jedlik Ányos és a dr. Kovács Pál utca sarkán álló gyógyszertár bejárata felett függő Aranyhajó, amelyet a már említett Schima Bandi készített 1939-ben. Ez azonban csak másolat. Az

eredeti példányt valamikor az 1600-as évek végén barkácsolta egy ismeretlen soproni művész. Innen került először Pozsonyba, majd Budára, végül 1852-ben Győrbe. Ekkor nyitotta meg ugyanis fűszer- és gyarmatáru kereskedését a Széchenyi tér 1. sz. alatt Haagen Ferenc. Az ábrázolással nyilvánvalóan a középkori tengeri áruszállításra utalt, amikor a drága egzotikus fűszerek még hajókon érkeztek Európába.

SANTA MARIA

Amikor a következő tulajdonos elköltözött a Jedlik Ányos utca sarkára, magával vitte a boltját és természetesen a cégérét is. 1911-ben az üzletet Tőke Béla vette meg, akinek nem sokkal később meggyűlt a baja a törvénnyel. Engedély nélkül árusított ugyanis gyógyhatásúként hirdetett krémeket, ezért a város gyógyszerészei feljelentették a „kuruzslót” a hatóságoknál. A helyszínre kiszállt rendőrök lefoglalták a „csodatévő balzsamokat”, valamint 25 tábla gilisztá-csokoládét, 6 üveg életeszenciát, 9 üveg Máriacelli-cseppet és 39 doboz huruttea. A kereskedő azzal védekezett: nem volt tisztában azzal, hogy gyógyszernek minősülő készítményeket árult. Ám ez sem mentette meg attól, hogy elkobozzák a teljes készletét, valamint 10 korona pénzbírságra és 1 napi elzárásra ítélték.

A szélsőséges időjárási körülmények nem kedveztek a csaknem 250 éves cégérnek, amely az 1930-as évekre annyira meglepődött és megviselődött, hogy a bolt tulajdonosa úgy döntött, ideje nyugdíjazni. Együttal megbízta Schima mestert egy új, még a réginél is díszesebb remekmű elkészítésére. A neves ötvösművész – régi mesterek tanulmányozása után – nem egészen két év alatt alkotta meg azt a középkori karavellát, amelyet Kolombusz Kristóf zászlóshajója, a Santa Maria ihletett. A vörösrézről készült hajótestet 24 karátos arannyal fúttatta át. A szél feszítette vitorlákon az Árpád-házi királyok, Magyarország és Győr város címerei pompáznak, orrát egy turulmadár díszíti.

Az Aranyhajó cégér első restaurálására az 1980-as évek végén került sor. A munkálatok közben került elő az a kis könyvecske, amelyet maga az alkotó helyezett el egy kapszulában a hajótestben, amolyan összeszerelési útmutató gyanánt. „Amikor karavellámat az Idők végtelen tengerére bocsátom, hő kívánságom, hogy az fussa be szerencsésen útját és soha törést ne szenvedjen.” A művész óhaja csak részben teljesült, ugyanis figyelmen kívül hagyva a munkagépekkel történő az évek során többször is megsérült a nagy mű. 1991 óta a cégér a róla elnevezett patikát népszerűsíti. ■

ELGONDOLKODTATÓ ÉS ÉLMÉNYT ADÓ KÉPEK

Nagyon jó érzés azt hallani, hogy a Széchenyi Alumni Magazin tartalmában és megjelenésében is igényességet tükröz. A látvány kapcsán érdemes kiemelni, hogy a 15. születésnapjára felfrissített kiadvány Maár Norbert grafikusunk munkáját dicséri, míg a fotókról már hosszú évek óta Könczöl János gondoskodik. Utóbbi kétszeresen is a Széchenyi István Egyetem öregdiákja.

SZÖVEG: BAUDENTISZTL FERENC
FOTÓ: KÖNCZÖL ZSUZSANNA,
VARGA KRISZTINA

Nem szerencsés, ha a szerző a saját történetét fogalmazza bele más személy bemutatásába, ám ez esetben muszáj valamilyen formában utalnom arra, hogy Könczöl Jánossal az ismeretségünk kezdete 2014-re datálódik. Nyolc évvel ezelőtt együtt készítettük a Győr-Moson-Sopron Megyei Kereskedelmi és Iparkamara exkluzív kiadványát, amely „A kézművesség 1000 éve a Kárpát-medencében” címmel jelent meg. A különböző kézműves szakmákat azok művelőin keresztül bemutató könyvben hasonló volt a munkamegosztás, mint az alumni magazinnál. Az interjúk szöveges része rám hárult, míg a képi megjelenítés Jánosra várt, aki akkoriban az Iparkamara kézműipari tagozatánál tevékenykedett. Hogyan került oda? Innentől a történet már valóban róla szól.

– Komáromban születtem, oda jártam általános iskolába is, a szőnyi városrészbe. Mivel bizonyos mértékben örököltam a szüleim műszaki érdeklődését, s mert édesapám erősen szorgalmazta, középiskolai tanulmányaimat a győri Jedlik Ányos Informatikai Szakközépiskolában folytattam, világbanki gépész, műszaki menedzser szakon, amely akkoriban újdonságot jelentett. Nagy Péter és Domonkos László, az intézmény akkori és későbbi igazgatója az országban az elsők között indított ilyen képzést. Az alapgondolat az volt, hogy a műszaki képzés mellé érdemes lenne bizonyos szintű gazdasági tudással is felvértezni a tanulókat, mivel nem elég „gépészkedni”,

a termékeket el is kell tudni adni. A műszaki menedzseri szemlélet el-sajátításához marketinget, szám-vitelt és közgazdaságtant egyaránt tanultunk, amely jó alapot jelentett mindannyiunknak a folytatáshoz. Én még maradtam az ötödik évre is, így műszaki üzletszervező technikai végzettséggel is felvértezve fejeztem be a középiskolai tanulmányaimat. Majd úgy döntöttem, hogy nem tanulok tovább, inkább dolgozom egy szállodában.

Ez persze annyira nem is lett volna váratlan lépés, hiszen János szerette a szervezői feladatokat. A vállalkozói szellemű osztályból is kitűnhett az ilyen irányú érdeklődése, így már második osztályban főszervezője lehetett a jedlikes iskolabálnak, amit testhezálló feladatnak tartott. – Édesanyám tanított, s ennek kapcsán ő is mindig szervezett valamit, legyen szó kirándulásokról, nyári táborozásokról, színházlátogatásról. S ebben idővel már én is segítettem. Beleszülettem ebbe a világba, s nekem megtetszett a szervezés, a problémamegoldás, a kapcsolatépítés, így az osztálytitkárság mellett diákönkormányzatban is szerepet vállaltam. Középiskolás koromtól voltam gyerekanimátor is nemzetközi gyerekfesztiválon, Komáromban pedig létrehoztuk a Cipőfűző klubot, amelynek keretében többek között játszóházakat működtettünk. Jöttem, mentem, ügyeket intéztem – s mindezt szerettem. Arra gondoltam, hogy szállodai környezetben hasonló feladatokat láthatok el. Ám az élet aztán máshogy hozta.

János egyik középiskolai osztálytársának édesanyja ugyanis a győri tanítóképző főiskola titkárságán dolgozott,

aki egy találkozás alkalmával azt javasolta: mindenképpen próbálja meg a pótfelvételit, mit veszíthet. Meggyőzően érvelhetett, mert János így is tett, jelentkezett művelődésszervező szakra, amit 1998 őszén el is kezdett a jelenlegi Apáczai Csere János Karon. – Szívesen emlékszem vissza Gál Zoltán előadásaira, aki a művelődéstörténet és esztétika mellett a viszonylag száraznak tartott filozófiát is érdeklődést felkeltve tanította. Megemlíteném Csurák Erzsébet nevét is, aki a belső konzulensem volt, s például művelődésszociológiát tanított, valamint külön is kitérnék a médiát oktató Szunyogh Lászlóra. Az esetemben nála és vele kezdődött a fotózás tudatosabb megismerése. Azt megelőzően is próbálkoztam a fényképezéssel, hogy a tanítóképzős lányoknak imponáljak. Mivel énekelni, rajzolni, vagy verset írni nem tudtam, apukám Praktica fényképezőgépét hívtam segítségül.

Nagy sikert a lányok körében ezzel ugyan nem arattam, bár az is igaz, hogy a két gyermekem édesanyját ott ismertem meg. A fényképezés rám jobban hatott, köszönhetően a Szunyogh-féle fotós specializációnak. Találtam egy remek hobbit, ami aztán idővel többé vált. A fotózás kezdeti lépéseiben még Fütty Csaba segített, amit ezúttal is köszönök. Előszörként bevételt pedig akkor hozott, amikor egy komáromi szakiskolában tanítva elvállaltam a tablóképek készítését. A felsőoktatás légköre, az ismeretszerzés annyira megtetszett, hogy már a végzés előtt kerestem a lehetőséget a továbbtanulásra, erre a Széchenyi István Egyetem és a műszaki menedzser szak nyilvánvalóan tűnt, melybe 2001 őszén bele is vágtam. Az első két szemesztert nappalin el is végezte, majd a harmadikat is így kezdve végül távoktatásra váltott. – Nem sokkal a félév kezdete után

ugyanis „beugrósként” lehetőségem nyílt arra, hogy informatikát tanítsak egy szakmunkásképző iskolában érettségizett diákoknak. Művelődésszervező diplomával, valamint a jedlikes műszaki tudással felvértezve később munkavédelmet, valamint gazdasági alapismereteket is tanítottam többek között fodrászoknak és nőruha-készítőknek. Ez az időszak három évig tartott. A széchenyis oktatók közül külön is kiemelném Pintér Józsefet, aki a konzulensem volt, valamint a műszaki rajtot tanító Kovács Gábornét, aki annak idején szintén a Jedlikben végzett. A rajtot egyébként mindig is szerettem. Mivel a szüleim is készítettek otthon műszaki rajzokat. A szüleimről azt még mindenképpen el kell mondanom, hogy ugyan Gödöllőn az agráregyetemen ismerkedtek meg, végül is ott nem szereztek diplomát. Apukám szerszámkészítő lakatosként dolgozott inkább, míg

Fotó: Könczöl János (www.jamadafoto.hu)

Fotósként – az elsősorban dokumentálást jelentő portré- és eseményfotózás mellett – arra törekszem, hogy olyan képeket készítssek, melyek elgondolkodtatóak és/vagy esztétikai élményt nyújtanak. A fényképezés mellett jelenleg is része az életemnek a kereskedelem, az üzletkötés. A két terület jól kiegészíti egymást, az egyikben a szervezőképességet, a másikban a kreativitásomat tudom kiélni.

Édesanyám ugyan befejezte a felsőoktatási tanulmányait, de csak később, már a húgom születése után, méghozzá Győrben, a KTMF-en autógépész üzemménekként. Visszatérve a személyes révfalui egyetemi éveimre, az anyagvizsgálatot tanító Csizmazia Ferencné volt nagyobb hatással a csoportra, illetve Soleczki Levente, aki a mérés tantárgyon felül a diplomakészítés követelményeibe is beavatott minket.

2005 novemberében János a Győr-Moson-Sopron Megyei kereskedelmi és Iparkamarában kezdett dolgozni, méghozzá a Kézműipari tagozatnál, ahonnan az elődje nyugdíjba vonult. – Apósom ajánlása alapján sikerült eljutnom az állásinterjúig, ahol aztán sikerült megfe-

lelnem a követelményeknek, ezzel vette kezdetét a közel egy évtizedes kamarai tevékenységem. A tagozat és az ahhoz tartozó hat szakosztály ügyes-bajos dolgainak intézése mellett a programszervezés volt az elsődleges feladat. A szakmai programokon kívül minden évszakra jutott valami, legyen az tagozati bál, családi nap, halászlé parti, valamint a városi szinten is kiemelt eseménynek számító Kenyérfesztivál. Komoly feladatot jelentett a tagozat valamennyi szakmáját lefedő mesterképzés és a mestervizsga megszervezése is. Egyre nagyobb volt a terhelés, egyre kevesebb a segítség, ezért szükség volt a váltásra. Ezt követően mérnök-üzletkötőként próbáltam érvényesülni és közben egy-

re inkább előtérbe került a fotózás. Közel tíz éve – a fényképész vizsga letételével egy időben – vállalkozást is indítottam. Ez volt a Jamada Kft. Még mielőtt megkérdeznéd, a kifejezés semmit sem jelent, csupán a dallamossága fogott meg, ezért választottam korábban e-mail címként, majd aztán a vállalkozás nevéként. Fotósként – az elsősorban dokumentálást jelentő portré- és eseményfotózás mellett – arra törekszem, hogy olyan képeket készítssek, melyek elgondolkodtatóak és/vagy esztétikai élményt nyújtanak. A fényképezés mellett jelenleg is része az életemnek a kereskedelem, az üzletkötés. A két terület jól kiegészíti egymást, az egyikben a szervezőképességet, a másikban a kreativitásomat tudom kiélni. ■

ADVENT A VASKAKASBAN

Egy aprócska, zegzugos, ferde ajtós házikó kéménye füstölög a Vaskakas Bábszínházban: idén is a Bábszínházat választotta pihenőhelyéül a Mikulás. Faházának zöld ablakaiban manócskák ülnek, ajtaját rénszarvasok, hőemberek őrzik, lesik a nagyszakállú kívánságát. Akárcsak a Vaskakas társulata. Levele az Északi-sarkról, pingvinposta útján megérkezett, így a Vaskakas csapata felkészülten várja. Teája az asztalán gőzölög, mamusza a sarokban, ágya bevetve, dűnyhája felrázva. December 1-től az ajtó tárva-nyitva, ablakai kukucskálásra hívogatnak.

Van, akinek esélye sincs szárnyra kapni. A Bartók teremben négy pingvin totyog, egy jegesmedve didereg a Fagykirály és a Hókirálynő birodalmában. Hőemberek küzdenek az igazságért, hócsatát vívnak, hóangyalok szárnya rebben, és pelyhes havat hint a tájra. Így telik a Télen telelek című bemutató előadás próbája. Hiszen nyáron nyaralni bárhol lehet, de télen telelni csak a Vaskakasban.

Nem csak a tél mesebeli lakói jelentik a Bábszínház mindennapjait: December 18-án, mielőtt az advent a karácsonyban kiteljesedne, valóságos, jószívű felnőttek kedvessége melegíti fel a Vaskakas otthonát. A mese mindenkié, azoké a gyerekeké is, akik helyzetük miatt nem juthatnak hozzá. A jószívű felnőttek nekik vásárolnak négy alkalmas bérletet, amelyet személyesen adnak át advent aranyvasárnapján, 10 órakor.

Ez a tél nem csak a karácsonyi ünnepkör heteiben csillog, átöleli az új év öröme, hiszen a szombati Aprók Színháza előadások és a vasárnapi matinék az ünnepek alatt és után sem maradnak el!

A VASKAKAS BÁBSZÍNHÁZ ÜNNEPI PROGRAMJA ÍGY ALAKUL:

DECEMBER 24: SZOMBAT 10 ÉS 11: APRÓK SZÍNHÁZA: CINI-CINI MUZSIKA
DECEMBER 25: VASÁRNAS 11: KARÁCSONYI MATINÉ: VOLT EGYSZER EGY KERT
DECEMBER 31: SZOMBAT 10 ÉS 11: SZILVESZTERI APRÓK SZÍNHÁZA: TESÓK!
JANUÁR 1: VASÁRNAS 11: ÚJ ÉVI MATINÉ: POM POM MESÉI

KIÁLLÍTÁS | FESZTIVÁL | SPORT | SZÍNHÁZ | ZENE | AKTÍV SZABADIDŐ

MINDEN PROGRAM
EGY HELYEN